

BIBLICKÉ ÚKOLY

CESTA SPASENÍ

Napsal

V. Kroulik

1 9 5 2

Církev adventistov s. d., literárne oddelenie v Ban. Bystrici.

Ú V O D .

V biblických úkolech „Cesta spasení“ jsem neměl v úmyslu vyčerpát systematicky historické události biblické, leč mou vedoucí myšlenkou bylo ukázat na cestu spasení v Ježíši Kristu.

Skrze hřích ztratil člověk svůj rajský domov a nebyl by měl nikdy naději, že se do něho opět vrátí, kdyby mu Boží láska nebyla připravila cestu v oběti Pána Ježíše. Proto řekl Ježíš: „Já jsem ta cesta, pravda i život! Nikdo nepřichází k Otci, leč skrze mne.“ Jan 14, 6. O tom se pojednává v úkolech I. čtvrtletí, v kterých jsou hlavní náplní prorocké předpovědi o tomto Božím pláň vykopení.

Obsah úkolů II. čtvrtletí poukazuje na první příchod Ježíše Krista na tento svět a na význam jeho poslání. Ježíšův život a jeho vykupitelské dílo jsem tu rozdělil na sedm částí:

1. Pán Ježíš, Boží Syn jako člověk.
2. Pán Ježíš, Syn člověka a jeho vzorný život.
3. Pán Ježíš jako Beránek, který se za nás obětoval.
4. Pán Ježíš, vítěz nad hrobem a smrtí.
5. Pán Ježíš, náš Velekněz.
6. Pán Ježíš jako Král, který přijde, aby nás vzal do svého království.
7. Pán Ježíš jako Soudce, který bude všechno spravedlivě soudit.

Úkoly III. čtvrtletí obsahují učení Pána Ježíše a naši přípravu pro život věčný, Rysují nám směr našeho

přítomného života na cestě spasení. Otázka spasení se bezprostředně dotýká i našeho pozemského života. Při této důležité otázce nemůžeme si nepovšimnout našeho života dnes a našich povinností v něm. Úsek cesty spasení, který právě nyní prožíváme, je pro nás velmi důležitý, protože on rozhoduje, zda dosáhneme cíle nebo ne. Proto je důležité, abychom na cestě života našli své pravé místo, na němž osvobození jsouce od každé nedbalosti a sobectví, mohli bychom v pokoji sloužit ke cti Boží a k blahu bližního.

V úkolech IV. čtvrtletí je popsán věčný život na nové zemi, kterého můžeme dosáhnout živou vírou dokázanou skutkem, přijetím a následováním Pána Ježíše.

To všechno Pán Bůh připravil a nabízí zdarma každému, kdo je ochoten přijmout tento velký dar nebe, Spasitele Ježíše Krista.

Doporučoval bych, hlavně mladším, aby se úvodním veršům učili nazpaměť. Je velmi dobré, máme-li v paměti zásobu vhodných textů z Písma, abychom je v čas potřeby mohli použít. Duch svatý připomene jen těm, kteří se snažně učili.

Tyto Biblické úkoly vysílám s vroucí modlitbou, aby mnohemu posloužily k utvrzení v pravdě a k duchovnímu posílení na cestě spasení za Ježíšem, naším Spasitelem.

A u t o r.

NADĚJE ŽIVOTA V KRISTU JEŽÍŠI

Čtení Bible: 1. Mojž. 1—19.

1. úkol — 5. ledna 1952.

I. BOŽÍ STVOŘENÍ.

Úvodní text: „Hoden jsi, Pane, přijít slávu, a čest, i moc; nebo ty jsi stvořil všecky věci, a pro vůli tvou trvají, i stvořeny jsou.“ Zjev. 4, 11.

I. VELIKOST A MOUDROST STVOŘITELE.

1. Co stvořil Bůh na počátku? I. M. 1, 1.

2. V jakém stavu se nalézala země? v. 2.

3. Jak dlouho pracoval Bůh na úpravě této země?
II. M. 20, 11.

4. Jaká byla země po dokončení díla Božího? I. M. 1, 31.

5. O čem vypravují nebesa? Ž. 19, 2.

Příroda svědčí o Stvořiteli, jenž neomezený v moci a bohatý dobrotou, naplnil zemi milosrdenstvím a láskou, životem a radostí. I pod kletbou hříchu zjevuje příroda Stvořitele jako velikého Mistra a umělce. Kamkoliv se obrátíme, můžeme slyšeti Boží hlas a spatřovati důkazy jeho dobrotivosti. — Ve šl. vel. lék. 390.

6. Čemu se můžeme učit z krásy přírody? Mat. 6, 28-30.

Když Bůh obyčejným květinám, které v jednom dnu mohou zvadnouti, udílí tolik něžných a rozmanitých barev, čím větší péči bude věnovati těm, které k podobnosti svému stvořil?! — Cesta ke Kristu 139.

7. Co svědčí o velikosti Stvořitele? Iz. 40, 25-26.

Zelená pole, krásné stromy, sluneční svit, oblaka, posvátné ticho noční, nádhera hvěznatého nebe, slunce i měsíc, to vše svědčí o svém Stvořiteli. Každá kapka deště a všeliký paprsek sluneční vylitý na náš nevděčný svět svědčí o shovívavosti a lásce Boží. — Svěd. 1.

III. KORUNA STVOŘENÍ — ČLOVĚK.

8. Jaký úmysl měl Bůh s touto zemí? Iz. 45, 18.

Stvoření jest dílo Boží lásky. Každé zjevení stvořitelské moci jest výrazem nekonečné Boží lásky. Panoování Boží uzavírá v sobě plnost požehnání pro všechny stvořené bytosti. — Patr. a pr. 27.

9. Jací lidé měli žít na této krásné zemi? Ef. 1, 4.

Na zemi měly bydlet jen svaté a šťastné bytosti, zapojené v lásce, na které by Bůh mohl vylít dobrotu své lásky a moci. — Patr. a pr.

10. V kom chtěl být Bůh navždy oslaven? Iz. 60, 21. II. Tess, 1, 10.

Vysoký cíl Boží lásky spočíval v tom, stvořiti člověka k obrazu Božimu. I. M. 1, 27. Lidé měli žít v jeho blíz-

kosti a Pán si také přál s nimi přebývat. Ten veliký a věčný Bůh chce nám udělit plnost své lásky a slávy. Pomysleme jen, jak nezištný je Pán Bůh ve své lásce. On se nespokojuje krásou stvoření, neb toto nemůže opatřit tu vroucí radost, jakou mohou způsobiti k obrazu Božímu stvořené bytosti, které se podřizují jeho vůli a opětuji jeho lásku.

11. Poněvadž Bůh člověka miloval, co učinil v den sedmý? I. M. 2, 2.3.

Pán Bůh se uprázdnil, aby se mohl věnovati v tento den cele člověku. Jak to bolí našeho nebeského Otce, když člověk pro Něho nemá čas. Celá příroda nám mluví o laskavém Bohu. Den odpočínutí, který stále na Něho ukazuje, vybízí člověka, aby otevřel velikou knihu přírody a sledoval v ní stopy veliké moci a lásky našeho Stvořitele. — Patr. a pr.

12. Komu jediné přináleží chvála? Zj. 4, 11.

Čtení Bible: 1. Mojž. 20—39.

2. úkol — 12. ledna 1952.

RÁJ.

Úvodní text: „Štípil pak byl Hospodin Bůh ráj v Eden na východ, a postavil tam člověka, jehož byl učinil.“
1. Mojž. 2, 8.

POPIS RÁJE.

1. K jakému účelu stvořil Bůh nebe a zemi? Iz. 45, 18.

2. Jaký byl člověk na počátku po stvoření? I. M. 1, 27.31.

3. Kde osadil Pán Bůh prvního člověka? I. M. 2, 8.

Tento domov, vyzdobený samým Bohem, nebyl žádný nádherný palác. Bůh usadil Adama v zahradě, jež byla jeho domovem. Modrá obloha tvořila střechu, země pak s nádhernými květinami a kobercem ze živé zeleně podlahu a listnaté větve nádherných stromů jeho baldachýn. — Patr. a pr. 38.

4. Kolik řek svlažovalo ráj a jeho okolí? v. 10.

5. Která jména z těch řek se zachovala až dodnes? v. 14.

Eufrates a Tigris. Hiddekel se právem ztotožňuje s řekou Tigris, jež se dnes jmenuje Dikle, assyrsky „Diklat“. Dekel v hebrejském jménu Hiddekel je ozvěnou assyrského „Diklat.“ — Bibl. sl.

6. Jak nazvána byla země, kde byl od Boha zbudovaný ráj? v. 8. 10.

ŽIVOT V RÁJI.

7. Jaké bylo první zaměstnání člověka? I. M. 2, 15.

Práce nebyla pro člověka trestem, ale velikým požehnáním. Vždyť i dnes, kdyby člověk neměl vůbec žádné práce, necítil by se šťastným. Nic nedělat, to je pro člověka trestem. Proto, proviní-li se někdo, zbavuje se možnosti práce, jde do nečinnosti tuhého vězení. Udržovat tak krásnou zahradu byla práce jistě velmi příjemná.

8. Co bylo dáno prvními lidem v ráji za pokrm? I. M. 1, 29. 2, 9.

Původně určil Pán člověku za pokrm jen bylinnou stravu a ovoce, což je také nejpřirozenějším pokrmem člověka až do dnešní doby. Masitá strava byla člověku povolena až po potopě.

9. Jaký život vedli první lidé v ráji? Ef. 1, 4.

Nebylo žádného nepřátelství při člověku, ani mezi zvířaty. Všichni žili životem ráje — životem lásky. Pán Bůh si přál, aby žili tak po všechny věky.

10. Kdo se spoluradoval ze stvoření člověka? Job 38, 7.

Andělé i ostatní bytosti vesmíru pohlíželi na člověka jako na svého mladšího bratra, kterého milovali. Pán i andělé navštěvovali člověka. — Patr. a pr. 50.

11. Co zvláštního štípil Pán Bůh v ráji? I. M. 2, 9.

12. Jak dlouho se mohl člověk těšiti přízni a lásce Boží? v. 17.

Dokud trval v poslušenství vůči Bohu.

13. Proč Pán Bůh štípil tento strom vědění dobrého a zlého?

Poněvadž již existovalo zlo a Pán si přál, aby člověk trval v poslušenství jeho slova, aby to zlo člověka ne-
uchvátilo.

Čtení Bible: 1. Mojž. 40 — 2. Mojž. 11.

3. úkol — 19. ledna 1952.

PŮVOD ZLA.

Úvodní text: „Kteříž milujete Hospodina, mějte v ne-
návisti to, což zlého jest.“ Žalm. 97, 10a.

HŘÍCH V OBLASTI NEBES.

1. Kdo byl podle slov P. Ježíše původcem hříchu a pádu mnohých andělů? Jan. 8, 44.

Byl to satan, kterého Pán nazývá vražedníkem, v němž pravdy není.

2. Jaký byl satan na počátku? Ez. 28, 15.

3. Jaké jméno nesl před vzpourou proti Bohu? Iz. 14, 12.

Lucifer, což znamená světloňoš, nositel světla.

4. V jaké hodnosti byl satan mezi anděly? Ez. 28, 14.

Byl cherubínem od pomazání, za ochránce představen. Jsa pomazán, byl nad anděly povýšen a býval stále v přítomnosti Boží. V celém vesmíru byl dokonalý souzvuk. Bylo radostí nebeských zástupů, plniti záměry svého Stvořitele. Radovali se, zářice Jeho slávou, hlásali Jeho chválu. Poněvadž láska k Bohu byla svrchovaná, byla láska jedněch k druhým důvěřivá a nesobecká. Nebylo tu známky nesvornosti, jež by mařila nebeskou harmonii. — Patr. a pr. 35.

SATAN PŮVODCE A ŠÍŘITEL NEPOKOJE.

5. Kdo byl původcem prvního nepokoje? Jaké dílo koná nyní satan na zemi? Zjev. 12, 7-9.

Původcem prvního nepokoje byl satan. Když byl pro toto zlo vyloučen z nebe, pokračoval ve svém zhoubném díle na zemi. Rozbourané domy, továrny, miliony váleč-

ných mrzáků, vdov a sirotek, jejich bolest, jejich žal a slzy — jsou dílem satanovým. Satan nemá zalíbení v budování, lež v troskách, on nepracoval o mír, ale je nejusilovnějším podněcovatelem nepokojů a válek, které jsou neštěstím lidstva.

My křesťané mu nebudeme a nesmíme nikdy a v žádné formě pomáhat v tomto zhoubném díle. Naopak, jako následovníci Ježíše Krista, který je knížetem pokoje, budeme podle jeho příkladu všude a vždy působit pokoj, a to nejen slovem, ale i skutkem. Protože válka je satanovo dílo, nepřejeme si ji dnes ani zítra. Proto budeme podporovat věc pokoje a míru se všemi lidmi dobré vůle. Vždyť Slovo Boží nás napomíná: „Protož následujme toho, což jest ku pokoji a k vzdělání společnému.“ Řim. 14, 19.

6. V čem se projevil při satanovi počátek hříchu? Ezech. 28, 17. Iz. 14, 13.14.

Hřích má svůj průvod v satanovi, který byl Kristu nejbližší, byl od Boha nejvíce oslaven a byl po Bohu nejvyšší v moci a slávě mezi obyvateli nebes.

Byl plný moudrosti a jasnosti, obklopen Boží slávou. Byl však ctižádostivý, proto zatoužil ve své pýše být rovný samému Bohu. Toto ovšem nemohl dosáhnout, protože Bohu byl rovný jen Pán Ježíš, Syn Boží.

7. Kolik andělů strhl s sebou ke vzpouře vůči Bohu? Zj. 12, 4.

8. V čem vyvrcholila vzpoura a odboj proti Bohu? Zj. 12, 7.

9. Jak skončila tato vzpoura? Zj. 12, 8.9.

RÚZNÁ POJMENOVÁNÍ SATANA, ZJEVUJÍCÍ JEHO POVAHU.

10. Z kterého pojmenování jest zřejmé smýšlení původce vzpoury proti Bohu? Zj. 12, 9.

„Dábel“ pochází z řeckého slova „diabolos“ a značí pomlouvač, na cti utrhač, rozvratník. „Satan“ jest z hebrejského jazyka a značí odpůrce, protivník, žalobce.

„Drak a had“ znázorňují moc a lest. Tato jména jsou vzata z řad zvířat, abychom mohli lépe vystihnouti moc a lest bytostí vyšších.

11. Jak je satan též nazván ve svém umění ke svádění? Mat. 4, 3. I Tess. 3, 5.

12. Jak ho nazývá sám Pán Ježíš? Jan 8, 44.

Satan pravdou Boží povrhl a od počátku svádí jiné ke lži — k hříchu.

Vražedníkem je nazván proto, poněvadž všechny svedené vede k smrti.

13. Jaké další jméno nese příčinou své bezbožnosti? I. Jan 5, 18.

14. Jak jsou zvaní padlí andělé, kteří postoupili po satanu? Mar. 1, 27. Mat. 10, 1.

Čtení Bible: 2. Mojž. 12—29.

4. úkol — 26. ledna 1952.

POMSTA NEPŘÍTELE.

Úvodní text: „Střízliví buďte, bděte; neboť protivník váš ďábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral.“ 1. Petr. 5, 8.

DOBYTÍ ČLOVĚKA.

1. Kam byl satan se svými anděly svržen po svém odboji proti Bohu? II. Petr. 2, 4.

Bible byla psána dávno po okupaci této země satanem. Proto čteme ve Zj. 12, 9., že byli svrženi na zem. Ve skutečnosti byli svrženi do „Tartaru“, jenž je prostor ve vesmíru, neb vzpoura andělu se stala před stvořením člověka. Až dodnes je označeno místo padlých andělů „v povětří.“ Ef. 2, 2.

2. Co činil ďábel po svém svržení a činí až podnes? I. Petr. 5, 8.

3. Koho si vyhlédl za oběť, aby se pomstil Bohu?

Člověk byl po svém stvoření jako veliké, nezkušené dítě, jehož Pán Bůh miloval. Jan 3, 16.

4. Jakým způsobem se přiblížil satan k člověku? I. M. 3, 1a.

Prostřednictvím hada, jenž byl tenkrát jedním z nejkrásnějších a nejmoudřejších zvířat. Tak se stal had prvním mediem, skrze něž satan působil. V přítomné době člověk tak hluboko poklesl, že satan používá přímo lidi za media, skrze něž padlí andělé mluví, prorokují píší a kreslí. Vydávají se za duše zemřelých, aby co nejvíce klamali lidi.

5. Jaké zbraně tenkrát satan použil, aby člověka zdolal a sobě ho podmanil? I. M. 3, 1.5 II. Kor. 11 3.

Satan použil úlisné, podvodné řeči, aby s ním člověk vyjednával, aby tak podlomil u něho víru v Slovo Boží.

Člověk byl stvořen jako ohražené nedobytné město s pěti branami, jež jsou pět smyslů člověka: sluch, zrak, čich, hmat a chuť.

6. Na kterou bránu z těchto zaútočil satan a koho porazil? I. M. 3, 1. 4-6.

Mohli bychom ho nazvati strážcem brány sluchu — odpor.

7. Které další brány již člověk sám otevřel? v. 6.

OPANOVÁNÍ ČLOVĚKA NEPŘÍTELEM.

8. Jaký byl přirozený následek otevření bran u člověka? Mat. 12, 43-45.

Satan triumfálně vešel do člověka, jako do nějakého dobytého města a opanoval jej. Usadil se v srdci člověka, jež bylo původně sídlem Božím.

9. Co učinil satan s rozumem člověka? Ef. 4, 18.

10. Komu podřídil vůli člověka? II. Tim. 2, 26.

Rozum bychom mohli přirovnati k starostovi města který byl zatemněn a na scesti přiveden, vůli pak k výkonnému orgánu v představě vlastního „já“, které bylo podřízeno vůli satanově.

11. Kdo obklopoval trůn satanův v srdci člověka? Mat. 15, 19. Gal. 5, 19-21.

Všecky tyto zlé vlastnosti možno nazvat jmény přistěhovalců, dosazených do srdce člověka satanem, jako vražedníci, cizoložníci, zloději, křivopřísežníci, rouhači, zlostníci, modloslužebníci atd.

12. Co bylo dáno člověku od Boha? Jak. 1 17.

13. Co se stalo s těmi dobrými vlastnostmi, jako původními obyvateli srdce člověka? Iz. 59, 10.

Ty dobré vlastnosti, původní obyvatelé lidského srdce jako: Laskavý, radostný, pokojný, tichý, dobrotivý, věrný atd. Gal. 5, 22., nemohl satan navždy odstránit a proto je dal do vězení, aby byly jako mrtvé.

14. Na koho jedině neměl satan v člověku vlivu ani moci? I. Petr. 3, 16. Žid. 13, 18.

Svědění jest jako velvyslanec Boží vlády v člověku, které se nikdy vládě Boží nesponevěří a proto usiloval satan, aby je násilím, jako narkoticky uspal.

Čtení Bible: 2. Mojž. 30 — 3. Mojž. 4.

5. úkol — 2. února 1952.

NÁSLEDKY ODCIZENÍ SE OD BOHA.

Úvodní text: „Odplata za hřích jest smrt ,ale dar Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.“ Řím. 6, 23.

PODSTATA HŘÍCHU.

1. K jakému životu jsme byli určeni podle rady Boží? Ef. 1, 4.

2. K čemu byla dána prvním lidem příležitost? I. M. 2, 16-17.

Bůh dal člověku svobodnou vůli, chce-li žít v poslušnosti Boha, svého Stvořitele, či nikoliv.

3. Člověk, jsa Istí oklamán, komu se zaprodal? Jan 14, 30. Iz. 52, 3.

4. Jak jest pojmenováno odvráćení se od Boha? Řím. 5, 20; 6, 1.

5. Co jest hřích? I. Jan 3, 4.

6. Jak je ještě hřích pojmenován?

a) Nepravost. Řím. 6, 19. Žalm 32, 1.

b) Přestoupení. Řím. 2, 23; 4, 15.

c) Neposlušnost. II. Kor. 10, 6. Žid. 2, 2.

d) Převrácenost. Dan. 9, 24.

e) Pohoršení. Mat. 13, 41.

f) Bezbožnost. Řím. 1, 18.

ODPLATA ZA HŘÍCH.

7. Jaká jest odplata za hřích? Řím. 6, 23. Jak. 1, 15.

8. Kolik lidí zhřešilo? Řím. 3, 23; 5, 12.

Bůh dává člověku možnost, aby ukázal svým životem svůj postoj k svému Stvořiteli, neb Bůh ve své veliké, neskonalé lásce chce býti všem milostiv, neb Ježíš Kristus za všechny zemřel. — Řím. 5, 18; 8, 32.

9. Kde musel končiti člověk ve svém odpadnutí od Boha? Řím. 5, 16-17.

10. Kdo je vladařem smrti? Žid. 2, 14b.

Člověk přišel pod vládu satanovu a tím samočinně i pod vládu smrti.

11. Co oznámil Bůh prvním lidem, když se Jemu zpronevěřili? I. M. 2, 17.

Pán Bůh nežádal smrti člověka, ani to nebyl trest jen za utržení ovoce, ale neposlušností otevřel člověk brány do sebe a nechal se opanovati nepřítelem, takže poroba a smrt byly přirozeným následkem odcizení se Bohu.

12. Co poznali první lidé po svém pádu? I. M. 3, 7.

Dříve byl člověk oděn oděním andělským, čistotou, nevinností a svatostí. Jelikož člověk vpustil odpůrce Božího do sebe, strhl satan toto odění s člověka. Až v příchodu Pána Ježíše vezmou vykoupení lidé opět odění andělské. Luk. 20, 36.

13. Proč člověk nezemřel hned po pádu do hříchu? Oz. 13, 14.

V radě Boží bylo usouzeno, že člověk bude vykoupen a tento úkol Vykupitele vzal na sebe Pán Ježíš, Boží Syn.

14. Jaký život měli lidé vésti ve svém porušení, v očekávání na vykoupení? I. M. 3, 19.

Adam se mohl ve své nevinnosti volně scházeti se svým Stvořitelem. Hřích však způsobil odloučení člověka od Boha. Jedině smíření skrze Krista může tuto propast překlenouti a umožniti, aby se zemi dostalo nebeského požehnání a spasení. Patr. a pr. 58.

Čtení Bible: 3. Mojž. 5—25.

6. úkol — 9. února 1952.

JEŽÍŠ KRISTUS, BOŽÍ SYN.

Úvodní text: „Když pak on ještě mluvil, aj oblak světlý zastínil je. A aj, hlas z toho oblaku řkoucí: Tentoť

Jest ten můj milý Syn, v němž se mi dobře zalíbilo; toho poslouchejte.“ Mat. 17, 5.

KRISTUS OD POČÁTKU.

1. Co zjevil Bůh proroku Micheášovi o počátku Pána Ježíše? Mich. 5, 2.

2. Co všechno bylo skrze Pána Ježíše stvořeno? Kol. 1, 16. Žid. 1, 2.

3. Jaké další svědectví podává ap. Pavel? Kol. 1, 17.

4. Čí věrnou podobu nesl Pán Ježíš? Kol. 1, 15. Žid. 1, 3.

5. Co praví sám Pán Ježíš o své jsoucnosti před zrozením v těle? Jan. 8, 58.

6. Jak označuje Písmo sv. Pána Ježíše před dávnými časy? Přisl. 8, 23. 17.26.

Ač je zde praveno o moudrosti, má to vztah na Pána Ježíše, neboť v něm jsou skryti všichni pokladové moudrosti. Kol. 2, 3.

SVĚDECTVÍ BOŽÍ O PÁNU JEŽÍŠI.

7. V jakém poměru byl Bůh k Pánu Ježíši? Žid. 1, 5.

Sám Bůh skrze proroka oznamuje, že Pána Ježíše zplodil. Zploditi nebo stvořiti, v tom jest veliký rozdíl.

8. Jaké svědectví o tom podává sám Pán Ježíš? Jan 16, 28; 13, 3.

9. Jak dále nazývá Bůh Pána Ježíše? Žid. 1, 8.9.

Všimněme si, že zde sám Bůh mluví k Pánu Ježíši:
„Ó Bože...“

10. Co oznámil Bůh proroku Izaiášovi o hodnosti Pána Ježíše? Iz. 9, 6.

11. Co oznámil anděl Gabriel panně Marii o jménu Pána Ježíše a jeho původu? Luk. 1, 31-32.

12. Co prohlásil Pán Bůh dvakrát veřejně o Pánu Ježíši? Luk. 3, 22. Mat. 17, 5.

SVĚDECTVÍ PÁNA JEŽÍŠE.

13. Co čteme o dokonalosti Pána Ježíše? I. Petr. 1, 22. Jan 8, 46; 14, 30.

Sám Pán Ježíš praví: „Já pravdu pravím vám, proč mi nevěříte?“

14. Co praví Pán Ježíš o svém původu? Jan. 16,28; 13, 3.

15. S kým se Pán Ježíš ztotožňuje? Jan 14, 9; 10, 30.

16. Odkud Pán Ježíš sestoupil, a kam odešel? Jan 6, 38; 8, 23; 20, 17.

17. V jakém poměru stál Otec k Synu? Jan 5, 20.26; 17, 24.

Kristus je sám v sobě, odevždy a věčně jsoucí a působící Syn Boží. V řeči o své praeexistenci vede Kristus mysl zpět neoznačitelnými věky. Ujišťuje nás, že nikdy nebylo doby, aby nebyl v těsném společenství s věčným Bohem.

18. Co může a chce Pán Ježíš udělití těm, kteří Ho následují? Jan 10, 28.

Čtení Bible: 3. Mojž. 26. — 4. Mojž. 16.

7. úkol — 16. února 1952.

BOŽÍ SMILOVÁNÍ SE NAD ČLOVĚKEM.

Úvodní text: „Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“ Jan 3, 16.

V NEBESÍCH JEDNÁNO O ZÁCHRANĚ ČLOVĚKA.

1. Proč nezahynul člověk hned po svém odcizení se Bohu?

V radě Boží bylo ujednáno, že člověk bude zachráněn, neboť nezhřešil z vlastního popudu; sám byl oklamán, přelstěn a sveden.

2. V jakém poměru stál Bůh ke svému stvoření? Jer. 31, 3. Iz. 49, 15.

Každá matka má vrozenou lásku ke svému dítěti, proto ani Bůh nedal přikázání rodičům, aby své děti milovali. Pán Bůh však miluje láskou věčnou.

3. Co nejprve muselo býti učiněno, aby byl člověk zachráněn? Iz. 49, 24.

Člověk vězel v poddanství satanově a tak musel býti nejprve z tohoto poddanství osvobozen. Aby se to molo stát, musel býti satan, který je zde označen jako „rek udatný a násilník“, nejprve přemožen.

4. Jaká ujištění dává Hospodin o záchraně člověka? Iz. 49, 25.

5. Co ještě byl Pán nucen podniknout k naší záchraně? Oz. 13, 14.

Člověk, i když by byl vyprostěn z poddanství sata-
nova, musel být obmyt, očištěn, neb na lidech lpěla po-
skvrna hříchu. Člověk musel být vykoupen.

ZÁCHRANU USKUTEČNIL KRISTUS, BOŽÍ SYN.

6. Kdo vzal na sebe tento úkol? Zj. 5, 5.

Lev z pokolení Judova jest Pán Ježíš. Jest mocný
v síle a jak Bůh skrze proroka Izaiáše sdělil, jest Pán
Ježíš, mimo jiných božských jmen, nazván též „Rekem
udatným“. Zde se střetli dva rekové: Pán Ježíš, vládce
světla, a satan vládce tmy, Pán Ježíš, představitel pravdy
a dobra, satan představitel lži a zla.

**7. Z čeho můžeme pozorovati velikost lásky Boží
k nám? Jan 10, 17.**

Pán Ježíš byl tím více milován od Otce, že byl ochot-
ten dobrovolně dáti pro nás život. Jan 10, 18.

**8. Jak je Pán Ježíš označen na začátku evangelia
Jana? Jan 1, 1.**

9. Proč je Pán Ježíš nazván Slovem? Jan 1, 14.

Slovo jest projev myšlenky, která byla u Boha, jak
zachrániti a ospravedlniti člověka, aby přitom sám zů-
stal spravedlivým. Pán Ježíš se stal uskutečněním této
Boží myšlenky, neboť dobrovolně vzal hříchy naše na sebe

a šel pak za nás cestou smrti. Proto jest i od Pána Boha tím více milován.

10. Jak líčí Pán Ježíš tuto velikou lásku Boží ke svému stvoření? Jan 3, 16.

Pán Bůh v nebesích zápasil v sobě, má-li ztraceného člověka nechat zahynouti, nebo pro něj dáti na smrt svého milého Syna. Andělé měli takovou účast na zachránění člověka, že by se mezi nimi našli takí, kteří by svou slávu i život dali za ztraceného člověka. To však nestačilo. Přestoupení bylo tak veliké, že život anděla nemohl zaplatiti tuto vinu. Jen oběť Pána Ježíše mohla ztraceného člověka vykoupit z beznadějného hoře a bíd. (Zkuš. 122.)

11. Odkdy jest Pán Ježíš, jako Beránek Boží určen k zabítí? Zj. 13, 8b.

Čtení Bible: 4. Mojž. 17—34.

8. úkol — 23. února 1952.

PÁN JEŽÍŠ PŘEDPOVÍDÁN. I.

Úvodní text: „Mojžíš zajisté otcům řekl: Proroka vám vzbudí Pán Bůh váš z bratří vašich jako mne, jehož poslouchati budete ve všem, cožkoli bude mluvití vám. Skut. 3, 22.

DŮKAZY VÍRY V PÁNA JEŽÍŠE V PÍSMĚ SV.

1. Co podává, dle slov P. Ježíše, svědectví o Kristu? Jan 5, 39.

2. Čím odpíral P. Ježíš útokům satanovým, když byl pokoušen? Mat. 4, 4.7.10.

Zde jest nám ukázán příklad ve studování Písma sv., abychom, znajíce Písma, mohli vždy říci jako P. Ježíš: „Psánoť jest.“

3. Jakou výtku dal Pán svým učedníkům? Luk. 24, 13-14.

4. Na co poukazuje Pán opět po svém zmrtvýchvstání, aby učedníci v Něho věřili? Luk. 24, 25.27.

5. Na která Písma zde P. Ježíš poukazuje? Luk. 24, 44.45.

Knihy Mojžišovy, Žalmy a knihy prorocké jsou části knih historických, vyučujících a prorockých, z nichž se stává celý Starý Zákon.

6. Jak působil výklad Písma na učedníky? Luk. 24, 32.

7. Jaké důkazy o víře v P. Ježíše přinášeli pak učedníci sami? Skut. 8. 30.35; 17, 11.

PRVNÍ PROROCTVÍ NA P. JEŽÍŠE.

8. Kde nalézáme v Písmě sv. první zmínku o P. Ježíši? I. M. 3, 15.

Od semene k vzrůstu uplyne vždy jistá doba. Od zaslíbení Mesiáše až do narození P. Ježíše uplynulo 4004 let. Satan usiloval zničit dílo vykoupení v Kristu, ale vítězstvím P. Ježíše jest v tomto proroctví předpověděn úplný zánik satanův.

9. V kom měli být požehnáni všichni národové? I. M. 22, 18. Gal. 3, 16.

Toto zaslíbení, které dal Bůh Abrahamovi, bylo původně dáno Adamovi, bylo též oznámeno Izákovi a Jákobovi. I. M. 26, 4; 28, 14. P. Ježíš, ten veliký dar nebes, byl a jest dosud velikým požehnáním všechněm národům, každému, kdo tento vzácny dar přijímá. Vždyť P. Ježíš nás vysvobozuje z hříchu, z moci hrobu a smrti a dává jistotu věčného života.

10. Kdy měli národové světa okoušeti toto požehnání nebes? Gal. 4, 4.5.

11. Na koho se P. Ježíš odvolával, když mu Židé nechtěli věřit? Jan 5, 46-47.

12. Co psal Mojžíš o P. Ježíši již asi 1450 let př. Kr.? V. M. 18, 15.18.

Sám Duch sv. připomíná ústy Petra proroctví dané skrze Mojžíše, neboť ono má velikou důležitost pro všechny lidi všech dob. Skutk. 4, 22.

13. Co se mělo státi s těmi, kteří by tohoto od Boha poslaného proroka — P. Ježíše — neposlouchali. V. M. 18, 19. Skutk. 4, 2.

14. Z kterého pokolení lidu izraelského měl přijíti Mesiáš? I. M. 49, 10. Žid. 7, 14.

Nebude odjata berla od Judy, dokudž nepřijde Sílo — to znamená, že lid izraelský zůstane vlastním národem ve své zemi a bude míti své panovníky, dokud nepřijde P. Ježíš, neb Sílo značí „Kníže pokoje“, a k Němu se shromáždí národové.

Čtení Bible: 4. Mojž. 35 — 5. Mojž. 19.

9. úkol — 1. března 1952.

PÁN JEŽÍŠ PŘEDPOVÍDÁN. II.

Úvodní text: „Dítě narodilo se nám, i bude knížetství na rameni jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kniže pokoje.“ Iz. 9, 6.

NAROZENÍ PÁNA JEŽÍŠE.

1. Jaké jest tajemství narození P. Ježíše? Iz. 7, 14. Mat. 1, 18.

V pravdě velikéť jest tajemství pobožnosti, že Bůh zjeven jest v těle. I. Tim. 3, 16. P. Ježíš neměl zemského otce a Maria byla jen Božím nástrojem, aby P. Ježíš skrze ni mohl vzíti na sebe lidské tělo, aby mohl jako Beránek Boží za nás umříti.

2. Jak se měl P. Ježíš po svém zrození v těle jmenovati? Iz. 7, 14. Mat. 1, 23.21

Emanuel znamená „s námi Bůh“. Poněvadž P. Ježíš jest Boží Syn, byl nazván „Ježíš“. Slovo to jest odvozeno od slova „Jehova“ a značí „Hospodin Bůh“.

3. Jaká další jména, potvrzující jeho Božství, nese P. Ježíš? Iz. 9, 6.

4. Kde se měl P. Ježíš narodit? Mich. 5, 2. Mat. 2, 5.6.

5. Kdo se měl narozenému Mesiáši též pokloniti a Jemu vzdáti poctu? Žalm 72, 10. Mat. 2, 1.

Jest zřejmé, že to byli mužové velmi vzdělaní. Znali Písma i astronomii. Věděli, že je psáno ve 4. M. 24, 17., že vyjde hvězda z Jakoba a povstane berla z Izraele. Ano, mělo vyjít světlo z Izraele a vést k poznání Spasitele, Panovníka nebeské vlasti. Tito mudrci očekávali skutečnou hvězdu. Pán Bůh o nich věděl a proto při narození P. Ježíše skupina andělů je vedla, kterou oni pokládali za hvězdu.

6. Kdo byli tito králové — mudrcové? Žalm 72, 10. Iz. 60, 6.

Byla to celá karavana a možno se domnívat, že to byli zástupcové celého lidského pokolení, neboť Sabejští byli potomci Chámovi. I. M. 10, 7. Sebejští a Madiánští byli Semité. I. M. 10, 28.22; 25 2. Když tam byli zástupci Semitů a Chamitů, pak tam mohli být zcela oprávněně i zástupci Jafeta.

7. Co předpověděl Bůh o úsilí satanově zničit P. Ježíše? Jer. 31, 15. Mat. 2, 16-18.

Ráchel představuje milující matku v Izraeli, a Ráma jest městečko severně od Jeruzaléma, kdež bylo nejvíce dítek zahubeno.

8. Jakou odměnu slibuje Pán těm, jimž byly dítky násilím odejmuty? Jer. 31, 16.

Při vzkříšení spravedlivých budou tyto jako první mučedníci pro Krista, navraceny životu. Také každá matka, již smrt dítko z náručí vychvátila, zůstane-li u víře v P. Ježíše, se s ním shledá.

9. Jak nazírá Pán na dítky smíšeného manželství? I. Kor. 7, 14.

DĚTSTVÍ P. JEŽÍŠE A VYSTOUPENÍ JANA KŘTITELE.

10. Jaké opatření učinil Pán před pomstou Herodesa a odkud povolává svého Syna? Oz. 11, 1. Mat. 2, 15.

11. Kde měl P. Ježíš trávit své mládí a jak se měl též nazývat? Soud. 13, 5. Mat. 2, 23.

12. Co jest zaznamenáno v Písmě sv. o jinošství P. Ježíše? Luk. 2, 42.47.52.

P. Ježíš byl vzorným příkladem dospělým, ale také mládeži od svého dětství.

13. Jak je nazván předchůdce P. Ježíše v proroctví? Mal. 3, 1. Mar. 1, 1-3. Mat. 11, 10.

14. Proč je Ján Křtitel nazýván andělem? Jan 1, 6.

Anděl, řecky angelos, znamená „poslaný“. I když byl Jan Křtitel člověkem, byl od Boha poslaný a proto jest nazván též andělem.

15. Věděl Jan o svém poslání? Iz. 40, 3. Mat. 3, 1-3.

Čtení Bible: 5. Mojž. 20 — Joz. 8.

10. úkol — 8. března 1952.

PÁN JEŽÍŠ PŘEDPOVÍDÁN. III.

Úvodní text: „Kterýž hřichu neučinil, ani jest lest nenalezena v ústech jeho.“ 1. Petr. 2, 22.

POVAHA A VYSTOUPENÍ P. JEŽÍŠE.

1. Čím měl být P. Ježíš vyzbrojen, prve než začal své poslání? Iz. 61, 1. Skut. 10, 38. Jan 1, 32.

Proč sestoupil na P. Ježíše Duch sv. v podobě holubičky? Holubička je upřímná, tichá a milá a je jediným ptákem, který nosí poselství. P. Ježíš tichý a pokorný nese poselství věčného evangelia.

2. Jaký měl být úkol jeho poslání? Iz. 61, 1-3. Luk. 4, 16-21.

V ev. Luk. 4, 19. čtème, že P. Ježíš oznámil jen polovinu textu z proroctví Iz. 61, 2. Proč nepřečetl P. Ježíš celý text? Poněvadž ta druhá část ukazuje na dobu, až P. Ježíš přijde k soudu. Kdyby to četl celé, nemohl by říci: „Dnes naplnilo se Písmo toto v uších vašich.“ Prvním příchodem P. Ježíše bylo vyhlášeno léto milostivé všem národům.

3. Jak měl P. Ježíš působiti? Iz. 42, 1-4. Mat. 12, 15-21.

On se nikdy nevyvyšoval, vždycky vzdával chválu nebeskému Otci. Mat. 19, 17. Působil k prospěchu všech, nikoho neodmítal a u koho jen jiskřička naděje byla, hleděl vždy pomoci. Nebyl neochotný, proto také i dnes volá k obrácení a k poznání pravdy všech, dokud trvá čas milosti.

4. Které krajiny jsou označeny jako první, kde měli slyšeti poselství evangelia? Iz. 9, 1-2. Mat. 4, 12-16.

P. Ježíš začal podle předpovědi zvěstovat evangelium nejprve v Galilei, odkudž povolal své učedníky. Skut. 1, 11. Odtud se měla zvěst evangelia šířiti dál po všem světě, aby nikdo nezůstal v temnostech.

5. Ke komu je P. Ježíš též v proroctví připodobněn? Iz. 40, 11. Jan 10, 11.14.

6. Co bylo okrasou jeho života? Iz. 53, 9b. I. Petr. 2, 22.

7. Co praví prorok již 1015 let př. Kr. o způsobu jeho učení? Žalm. 78, 2. Mat. 13, 34-35.

V Kristově vyučování pomocí podobenství jest zjevena táž zásada jako v jeho vlastním poslání na svět. Abychom mohli poznati božskou povahu a život, vzal Kristus na sebe naši lidskou přirozenost a žil mezi námi. Božství se tak zjevilo v lidství; neviditelná sláva ve viditelné podobě člověka. Lidé mohli poznávati neznámé pomocí známého; věci nebeské jim byly zjeveny ve věcech pozemských. Bůh se tu projevil jako člověk. Tak tomu bylo i v Kristově učení: neznámé bylo lidem znázorněno Tím, který jim stál tváří v tvář; nebeské pravdy věcmi této země, neboť ty byly lidu nejbližší.

8. Jakou mocí měl být P. Ježíš vybaven? Iz. 35, 5-6. Mat. 11, 4-6.

POSLEDNÍ DNY PŮSOBENÍ JEŽÍŠE KRISTA.

9. Co jest předpověděno o P. Ježíši prorokem Malachiášem 420 r. př. Kr.? Malach. 3, 1.

10. Co předpovídá Pán ústy proroka 1015 let před Kr. o horlivosti P. Ježíše? Žalm 69, 10. Jan 2, 17.

Zde P. Ježíš ukázal svou autoritu jako Pán chrámu, jako soudce. Není myslitelné, že by P. Ježíš zpřevracel stoly, to si lid v zběsilém útěku učinil sám. P. Ježíš se s litoostí za nimi díval. Co budou lidé dělat, až se Pán zjeví skutečně jako soudce?

11. Co bylo zjeveno proroku Zachariáši o vznešenosti a pokoře P. Ježíše 518 r. př. Kr.? Zach. 9, 9. Mark. 11, 7-10.

Jaký to podivný zjev! Král chudý, jedoucí na oslátku, ale spravodlivý a spasení plný. Když takto jel týden před svým ukřižováním, lid byl nadšen, stlal ratolestmi a kvítil cestu, kudy měl jeti, provolávali P. Ježíši slávu, a za týden volali: „Ukřižuj ho!“ Tak rychle se mění nálada a smýšlení lidu.

12. Co předpověděl Pán o kladném přijetí P. Ježíše v pohanském světě? Iz. 42, 4.

Čtení Bible: Joz. 9 — Soud. 8.

11. úkol — 15. března 1952.

PÁN JEŽÍŠ PŘEDPOVÍDÁN. IV.

Úvodní text: „Všickni my jako ovce zbloudili jsme, každý na cestu svou obrátili jsme se, a Hospodin uvalil na něj nepravosti naše.“

PÁN JEŽÍŠ OD VŠECH OPUŠTĚN.

1. Koho zavrhli stavitelé, čili vůdcové lidu izraelského? Žalm 118, 22. Mat. 21, 42; I. Kor. 3, 11.

2. Čím se stal P. Ježíš lidu izraelskému i judskému? Iz. 8, 14-15. I. Petr. 2, 6-8.

3. U koho byl P. Ježíš cizím, zůstal nepochopen? Žalm 69, 9. Jan 7, 3-5.

Pán ústy proroka 700 let př. Kr. sděluje, že bude cizím bratřím svým a cizozemcem synům matky své. To nejsou synové nejbližších příbuzných, jak si to někteří vykládají, to jsou synové matky jeho. Mat. 13, 55-56.

4. Kdo všechno stál proti Kristu? Žalm 2, 1-2. Sk. 4, 27.

5. Kým měl býti P. Ježíš dle předpovědi zrazen? Žalm 41, 10. Jan 13, 18-21.

To se naplnilo při Jidášovi, jemuž byl svěřen měsíc. Byla mu dána velká důvěra a jest také velmi bolestné, když ten, jemuž cele důvěrujeme, nás zklame. Dobře praví přísloví: V neštěstí poznáš přítele. P. Ježíš měl přátel dost, dokud druhým nebeské dary rozdával, ale když byl sám v utrpení, všickni ho opustili.

6. Čeho chtěl Jidáš docílití svou zradou? Zach. 11, 12. Mat. 26, 15.

7. Kam byly tyto peníze povrženy a co bylo za ně koupeno? Zach. 11, 13. Mat. 27, 5. 7.

Již 520 let př. Kr. oznámil Pán ústy proroka, jak nízce budou ceniti Syna Božího. Zach. 11, 13. Pán Bůh zná člověka a může předvídat smýšlení lidí i do budoucna. P. Ježíš si tak cenil člověka, že za něho život položil a člověk ho prodá za třicet stříbrných.

8. Co nesl P. Ježíš nejtížeji? Žalm 22, 2. Mat. 27, 46.

Utrpení a opuštění všech snášel P. Ježíš trpělivě, ale když i od svého nebeského Otce byl opuštěn, to bylo již nad jeho síly, to bylo pro něho hrozné. A Pá Bůh ho musel opustiti, neboť by jinak Boží Syn nemohl zemřítí. P. Ježíš nesl na sobě tíhu hříchů celého světa všech dob a šel příčinou našich nepravostí cestou utrpení na Golgatu, aby za nás jako Beránek Boží zemřel.

P. JEŽÍŠ SNÁŠÍ UTRPENÍ BEZ REPTÁNÍ.

9. Co mělo dle předpovědi Žalmisty na Pánu spočinouti? Žalm 69, 8.10.21.

10. Jak veliké mělo být utrpení P. Ježíše dle předpovědi téhož proroka? Žalm 22, 15-16. Luk. 22, 42-44.

Všechna tíha hříchů celého světa spočívala na P. Ježíši a přitom bojoval Pán ten největší zápas s mocí temnosti, takže se potem krvavým potil. Nad každým pokušením, ano i nad samým satanem Pán zvítězil, za nás dokonale zaplatil a tak nás Pán zachránil pro věčný život. Lidský rozum není schopen prožít nesnesitelná muka, která svírala P. Ježíše. Svatý Syn Nejvyššího nenesl tíži vlastních vin, On nesl hříchy lidstva, neboť na Něho byla nahromaděna všechna naše přestoupení. V soucitu a lásce spojil se s člověkem ,aby jako starší bratr zastal se mladšího, aby sebe obětoval a zachránil ho. (Trpěl za nás, 14.)

11. Jak jest P. Ježíš líčen v předpovědi kolem r. 700 př. Kr.? Iz. 53, 2-3.

Krvavé krůpěje Ježíšovy byly vymluvnými svědky nepopsatelných muk a utrpení u vědomí velikosti a důležitosti tohoto úkolu na Něj vloženého. (Trpěl z anás, 15.)

12. Pro koho Pán snášel všecko toto utrpení? Iz. 53, 4-6. Mat. 20, 28.

13. Jak snášel P. Ježíš tak veliké bolesti a všecku hanu? Iz. 53, 7. Mat. 26, 63.

P. Ježíš přijal hořký kalich ponížení a duševní úzkosti. Dobře si uvědomoval, že přestupníci Božích zákonu by museli bezpodmínečně zahynout, neboť si byl dobře vědom inoci hříchu a znal neschopnost člověka sama sebe zachránit. (Trpěl za nás, 16.)

Čtení Bible: Soud. 9. — 1. Sam. 3.

12. úkol — 22. března 1952.

PÁN JEŽÍŠ PŘEDPOVÍDÁN. V.

Úvodní text: „Vylil na smrt duši svou, a s přestupníky počten jest; neboť on nesl hřích mnohých, a přestupníku zástupcem jest.“ Iz. 53, 12b.

PÁN JEŽÍŠ SOUZEN a UKŘÍŽOVÁN.

1. Co předpovídá prorok Micheáš kolem r. 700 př. Kr., jak nakládati budou s P. Ježíšem u soudu? Mich. 5, 1. Mat. 26, 67.

2. Co oznámil prorok Izaiáš? Iz. 50, 6. Mark. 15, 15-20.

Satan štvál a bičoval vášně surového zástupu radami a povzbuzeními kněží a knížat, aby nakládali s P. Ježíšem co nejukrutněji. Snažil se, kde jen to bylo možné, přimět Spasitele, aby se vzepřel k odplatě, aby se zázrakem vyprostil z rukou pronasledovatelů a tak zmařil plán vykopení. (Trpěl za nás, 21.)

3. Jak jsou nazváni ti, kteří P. Ježíše mučili, a co s ním nakonec učinili? Žalm 22, 17. Jan 19, 18.

Veliký zuřivý zástup obklopil Vykupitele světa. Posměch a potupa se mísily se zlořečenstvím, klením a rouháním v hnusný projev lidstva zaslepeného vášní hříchů. (Trpěl za nás, 22.)

4. Co zjeveno bylo žalmistovi kolem r. 1015 př. Kr., že učiní s jeho rouchem? Žalm 22, 19. Mat. 27, 35.

5. Co praví tentýž prorok, čím budou P. Ježíše napájet? Žalm 69, 22. Mat. 27, 34.

6. Co bylo P. Ježíši i v nejtěžších mukách snášeti? Žalm 22, 8-9. Mat. 27, 39-43.

Když byl P. Ježíš přibit na kříž, byl kříž i s Ním vyzvednut a vražen do vykopané jámy. To byly nejhroznější okamžiky Ježíšových muk. Kněží a zákonníci s knížaty jakoby zapomněli na hodnosti svých úřadů a společně s lůzou se posmívali trpícím a umírajícímu Synu Božímu a tupili Jej. (Trpěl za nás, 25.)

7. Co bylo zjeveno proroku Izaiášovi, s kým bude P. Ježíš počtén? Iz. 53, 12. Mark. 15, 27-28.

8. Koho se Pán ještě na kříži zastával a za koho se modlil? Iz. 53, 12b. Luk. 23, 34.

Ani jedna kletba nebo zlořečení nevyšlo z jeho úst nad surovými žoldněři. A ač s Ním tak krutě nakládali, nepřivolával pomstu nebes na hlavy kněží a knížat, kteří byli příčinou všech jeho utrpení. Pán ještě za ně prosil, aby jim bylo odpuštěno, že nevědí, co činí.

DALŠÍ PŘEDPOVĚDI NA P. JEŽÍŠE PO JEHO SMRTI.

9. Co bylo proroku Zachariáši kolem r. 520 př. Kr. zjeveno, že učiní s P. Ježíšem po jeho ukřížování? Zach. 12, 10. Jan 19, 34.37.

10. Co se nemělo P. Ježíši stát dle předpovědi dané v dávnou Mojžíšovi? II. M. 12, 46. Jan 19, 33.36.

11. Kde měl býti P. Ježíš pochován? Iz. 53, 9. Jan, 19, 38-42.

Tento text jest v Kralické bibli nejasně přeložen. Dle správného původního textu zní takto: „Kterýžto vydán

s bezbožnými, aby byl usmrcen a u bohatého hrobka jeho.“ Tak se také doslovně vyplnilo, neboť Josef z Arimatie, zámožný muž, měl vytesanou hrobku ve skále pro sebe a tu postoupil P. Ježíši.

12. Měl P. Ježíš zůstatí trvale v hrobě? Co bylo o tom zjeveno Davidovi? Žalm 16, 10. Skutk. 2, 27.32; 13, 35.

13. Jak dlouho měl zůstatí Mesiáš v hrobě dle předpovědi proroka Ozeáše, asi 725 př. Kr.? Oz. 6, 2. Mat. 16, 21; 17, 23. 20, 19.

14. Co bylo oznámeno Davidovi, co učiní Pán po svém zmrtyýchvstání? Žalm 68, 19. Luk. 24, 51. Skutk. 1, 9.

15. Čím se stal P. Ježíš po svém nanebevstoupení? Žalm 110, 4. Žid. 5, 5-6.

Čtení Bible: 1. Sam. 4—31.

13. úkol — 29. března 1952.

PÁN JEŽÍŠ PŘEDPOVÍDÁN. VI.

Úvodní text: „Když přišla plnost času, poslal Bůh Syna svého.“ Gal. 4, 4a.

URČENÁ DOBA PRO LID IZRAELSKÝ.

1. Jak Bůh odpověděl na pokornou modlitbu Danielovu? Dan. 9, 21.

Danielovi

2. Co nejprve připomenul anděl Gabrieleovi? Dan. 9, 22-23.

Aby pozoroval a rozuměl. Z toho je patrné, že po-

selství, které Pán oznamoval posláním anděla, bylo velmi důležité.

3. Jaké prorocké údaje oznámil tento Boží posel? Dan. 9, 24.

Sedmdesát týdnů jest odečteno od doby zpuštění, které mělo trvati 2300 dnů, tolik let, neb v prorockém slově máme počítati den za rok. Ez. 4, 4-5. IV. M. 14, 34. Luk. 13, 32. Pak je dle proroctví 70 týdnů 490 dnů čili let. Tato doba byla určena výhradně pro národ izraelský.

4. Odkdy se mělo počítati? Dan. 9, 25.

*Darius, Cyrus
Artaxerxes*

Rozkaz k navrácení se lidu izraelského do Palestíny a vystavění Jeruzaléma byl dán v 7. roce panování krále Artaxerxa, Ezdr. 7, 7.12.13., který panoval od r. 464—425 př. Kr. Sedmý rok jeho panování jest 464~~7~~ = 457. *7 rok
pani*

PŘESNĚ OZNAČENÁ DOBA VYSTOUPENÍ PÁNA JEŽÍŠE.

5. V kterém roce měl P. Ježíš vystoupiti jako učitel a kazatel? Dan. 9, 25.

Do vystoupení Mesiáše mělo uplynouti týdnů 7 a 62, tedy dohromady 69. Jest to proto rozděleno, neb 7 týdnů, to jest 49 roků, bylo dáno k výstavbě města a znovuzřízení chrámu, v němž v 62 týdnech, t. j. v 434 letech měla být vykonávána opět pravidelná bohoslužba. Po týdnech 7 a 62 měl vystoupiti P. Ježíš jako Mesiáš. Týdnů 7 a 62 jest 69 týdnů, to jest $69 \times 7 = 483$ roků. Počítáme-li od r. 457 př. Kr., kdy vyšla výpověď k navrácení se lidu izraelského z babylonského zajetí, za 483 roky přicházíme do 27 r. po Kr.

6. V kterém roce však P. Ježíš vystoupil, byv pomazán Duchem sv. od Hospodina? Luk. 3, 22-23.

Podle proroctví jest rozdíl 4 roky. Náš letopočet počínající od narození P. Ježíše, který jest také všude v dějinách uváděn, jest o 4 roky zmýlený. Dříve se počítalo od založení Říma. Teprve v 6. století po Kr. mnich Dionysius Exiguus zavedl letopočet od narození Krista, ale o 4 roky se zmýlil. Podle tohoto zmýleného letopočtu byl by Herodes, za něhož se P. Ježíš narodil, při narození P. Ježíše již 4 roky mrtev. Člověk může dělat chyby, ale Pán Bůh nikoliv.

PŘESNĚ URČENÁ DOBA OBĚTOVÁNÍ SE P. JEŽÍŠE.

7. Kdy měl být P. Ježíš zabit? Dan. 9, 26-27.

Uprostřed posledního, to jest sedmdesátého týdne. Jeden týden prorocký značí 7 let, polovice 3 a půl roku. Také přesně za tři a půl roku svého působení byl P. Ježíš ukřižován.

8. Kolik bylo tedy P. Ježíši roků, když byl jako Běránek Boží obětován?

9. K čemu určil Pán ještě zbývajících tři a půl roku? Mat. 10, 5.

10. Proč neměli jít učedníci P. Ježíše hned mezi pohany?

Neboť ještě neuplynula doba sedmdesáti týdnů, to jest 490 let, určených výhradně pro národ izraelský.

11. Jakým způsobem Pán ukázal svým učedníkům, že již mají jít mezi pohany? Skutk. 10, 11-16.28.

Toto se přihodilo přesně v 37. r. po Kr. Když lid izraelský jako národ P. Ježíše zavrhl, dána byla milost pohanům. Nepochopením Písma sa však mnozí domnívají, že Pán Bůh očistil všechnu zemskou havěť; Pán však mluví příkladně a věcně k pochopení evangelia.

JEŽÍŠ KRISTUS V NOVÉM ZÁKONĚ

Čtení Bible: 2. Sam. 1—17.

14. úkol — 5. dubna 1952.

PÁN JEŽÍŠ VÝPLOD BOŽÍ LÁSKY A MOUDROSTI.

Úvodní text: Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož uvěří v něho, neza-
hynul, ale měl život věčný. Jan 3, 16.

PÁN JEŽÍŠ MILOVÁN OD OTCE.

1. Jak začíná evangelium Jana? Jan 1, 1-3.

2. Kdo je tím Slovem? Jan 1, 14-15.

Slovo jest projev myšlenky a ta je produkt ducha. U Boha byla myšlenka, jak zachránit a ospravedlnit hříš-
níka, aby přitom sám zůstal spravedlivým. Uskutečnění
této myšlenky vzal na sebe Ježíš Kristus.

3. Kdo jediný nás mohl vykoupit? Sk. 4, 12.

Kristus není jen historická osobnost, představitel ně-
jakého náboženství jako Budha, který žil 571—632 po
Kr. Tito strhli po sobě miliony lidí, ale nikomu nepro-
spěli. Ani jednoho nemohli vyprostit z pout hříchů a smrti,
ba ani sobě nemohli zajistit věčný život, neboť byli jen
smrtní lidé, ale P. Ježíš byl a jest Boží Syn.

4. Jaké svědectví podává P. Ježíš o svém poměru k Otci? Jan 17, 21-22; 10, 30.

5. V jakém poměru stál Otec k Synu? Jan 17, 24b; 3, 35; 5, 20.

6. Co dvakrát potvrdil Bůh Otec o P. Ježíši? Luk. 3, 22. Mat. 17, 5.

7. Co dal Otec také Synu? Jan 5, 26.

P. Ježíš, který žil v dokonalém souladu se svým Otcem, od něhož byl milován, který měl život sám v sobě, byl jediný, který nás mohl vykoupit za cenu dání svého života pro nás.

BOŽÍ LÁSKA K NÁM.

8. Dopustil Bůh, aby tak nesmírně veliká cena byla daná za padlého člověka? Jan 3, 16-17.

To nebylo žádnou maličkostí — dát za padlé lidstvo Syna svého, který byl v naprosté shodě se svým Otcem a kterého Pán Bůh miloval.

9. Jakým způsobem to Pán naznačil člověku, abychom věděli, jak cítil a trpěl nebeský Otec, sám Bůh I. M. 22, 2a.

Jak přetěžko bylo Abrahamovi vyplniti tento Boží příkaz, vždyť syna svého nade vše miloval.

10. Kde měl být Izák obětován? I. M. 22, 2b. II. Paral. 3, 1.

V zemi Moria byl později vystavěn Jeruzalem a tam byl Abraham veden na jeden vrch, kde měl býti oběto-

ván sám Boží Syn. Pán Bůh nepotřeboval oběti člověka, ale člověku ukázal, jak sám trpěl, když svého milého Syna pro nás v oběť dal.

**11. Nutil Pán Bůh svého milého Syna k oběti za nás?
Jan 10, 17-18.**

Ač byl P. Ježíš svým Otcem milován, však tím více Ho Pán Bůh miloval, že vzal na sebe úkol Spasitele. Z toho patrně, jak velice šlo Pánu Bohu o to, abychom byli zachráněni.

12. Co zjevil Pán Bůh proroku Jeremiášovi o trvání své lásky k člověku? Jerm. 31, 3.

Když se láska našeho nebeského Otce spojila s láskou P. Ježíše, zrodilo se nám vykoupění. Byla to veliká Boží moudrost, jak zachránit provinilého člověka, aby při tom Bůh zůstal spravedlivým. Tato moudrost se uskutečnila projevem veliké Boží lásky.

**13. Jak jest tato Boží moudrost líčená v Písmě sv.?
Přísl. 8, 12-14.**

14. V kom jsou skryti všichni pokladové moudrosti a známosti? Kol. 2, 2-3.

15. Co chce Pán udělití těm, kteří tuto moudrost v P. Ježíši milují? Přísl. 8, 17.21.35.

16. Co však činí ten, který touto moudrostí Boží opovrhne? Přísl. 8, 36.

17. Na kolika sloupích staví tato Boží moudrost svůj Dům? Přísl. 9, 1.

7 sloupů:

Jsou to: Kristus Člověk, Učitel, Beránek, Vítěz, Kněz,
Král a Soudce.

3. 66
17. 14.

Čtení Bible: 2. Sam. 18 — 1. Král. 8.

10. 56.

15. úkol — 12. dubna 1952.

10. 14. 54.

PÁN JEŽÍŠ, BOŽÍ SYN, JAKO SYN ČLOVĚKA.

Úvodní text: A Slovo to tělo učiněno jest a přebývalo mezi námi a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jedno-rozeného od Otce, plné milosti a pravdy. Jan 1, 14.

ČLOVĚK ZÍSKAL RUČITELE.

1. Proč nezahynul člověk hned po pádu? Jan 10, 17, 18. Zj. 13, 8b.

Člověk získal hned na počátku ručitele v P. Ježíši, který se zaručil svým životem, ač vědel, že žádný člověk svůj dluh nikdy odčiniti nemůže. Proto jest již od počátku nazván Beránkem zabitým od počátku světa.

2. Jak jest nazvána naše země? Jer. 31, 16.

3. Proč jest naše planeta nazvána zemí nepřátelskou? Zj. 12, 9. Gal. 5, 19. 21. Mat. 15, 19.

Když si satan podmanil člověka, vzal i zemi do svého vlastnictví Luk 4, 6-7. a v srdci člověka nasekl zlé semeno — nepřátelství a všelijaké špatnosti. V radě Boží však bylo ujednáno, aby byl člověk vrácen Bohu a tím i životu.

4. Proč nás mohl jedině Pán Ježíš vykoupit? Žalm 49, 8-10. I. Petr. 1, 18-20.

Abychom mohli být vysvobozeni z moci hrobu a smrti,

mohl za nás položit život jenom Ten, kdo je sám životem.
Jan 5, 26; 1, 4.

5. Co vzal P. Ježíš na sebe jako náš ručitel? II. Kor. 5, 21. Gal. 3, 13.

P. JEŽÍŠ PRO NÁS ČLOVĚKEM.

6. Když se naplnil čas, koho poslal Bůh na tuto zemi? Gal. 4, 4.5.

Každý dluhopis jest v jisté době splatný, také dluh, který učinil člověk, musel býti v stanovené době zaplacen. Člověk platiti nemohl, proto poslal Bůh P. Ježíše, jenž vzal hříchy naše na sebe.

7. Který to byl čas, jenž se naplnil? Dan. 9, 26-27.

Byla to jistá předpověděná doba, o níž bylo pojednáno v 13. úkole.

8. Nemohl Pán Bůh člověku odpustiti, aniž by byl nucen P. Ježíš za nás trpět? Mat. 26, 39.

9. Kdyby se nejednalo o záchranu člověka, ale jen o P. Ježíše, co by nebeský Otec učinil? Mat. 26, 53-54.

Abychom lépe porozuměli poslání P. Ježíše na tento svět k našemu vykoupení, sledujme příklad: Dva od mládí nerozluční přátelé volili si každý jiné životní povolání. První studoval práva a stal se soudcem, druhý se věnoval obchodu. Obchodník chtěje rychle zbohatnouti spekuloval často na burse. Štěstí mu však nepřálo a místo zisku prospekuloval své i od svých přátel vypůjčené peníze. Byl předán soudu. Shodou okolností dostal se před soudce, který byl od mládí jeho nejlepším přítelem.

10. Mohl soudce obžalovanému odpustiti, když byl jeho přítelem? Mohl Bůh člověku odpustiti, aniž by jeho vina byla odčiněna?

Obžalovaný byl vinen a podle zákona musil být odsouzen k zaplacení do posledního haléře.

11. Jak soudí též soudce všech soudeu? Mat. 5, 26.

Co učinil soudce k záchraně svého přítele? Svlékl ze sebe soudcovský talár a sám zaplatil za obžalovaného vše do posledního haléře. Tím bylo zákonu i věřitelům učiněno zadost, a nyní, když chtěl, mohl mu soudce odpustiti. To již nebyla věc zákona, ale jeho srdce, což také učinil.

12. Jak to učinil s námi P. Ježíš? I. Tim. 3, 16a. Iz. 9, 6. Mat. 1, 21. Luk. 1, 32.

P. Ježíš, jako ten soudce, svlékl na čas božství a oblékl člověčenství, aby mohl vzít nepravosti naše na sebe a mohl nám pak odpustiti.

Čtení Bible: 1. Král. 9 — 2. Král. 1.

16. úkol — 19. dubna 1952.

JEŽÍŠ KRISTUS, NÁŠ VZOR.

Úvodní text: Pán Ježíš hříchu neučinil, aniž jest nalezena lest v ústech jeho. I. Petr. 2, 22.

PÁN JEŽÍŠ, VZOR MLÁDÍ.

1. Kterou první zmínku máme v Písmě sv. z doby mládí P. Ježíše? Luk. 2, 40.

Ve svém dětství byl P. Ježíš poslušným dítětem. Ač byl Syn Boží, ctil své rodiče, byl úslužným, plnil ochotně

jejich přání a pomáhal všude dle svých sil. Na každém stupni vývoje byl dokonalý s přirozenou půvabností bezhříšného života.“

2. Co praví dále Písmo o jeho mladosti? Luk. 2, 52.

Za svého pozemského života byl Kristus příkladem celé lidské rodině. Byl poslušný a pilný v práci i učení. Vyučil se tesařství a pracoval v malé dílně v Nazaretě. Nestyděl se za práci. Vedl svatý, bezhříšný život jak v dětství, tak i ve svém jinošství i mužství.

3. Čím byl P. Ježíš naplněn již ve svém mládí? Luk. 2, 46-47.

4. Jaký krásný příklad zanechává mládeži až dosud? Luk. 2, 49.

P. Ježíš měl zalíbení v těch věcech, které náležely nebeskému Otci. V čem obyčejně mívá zalíbení mládež až dodnes? Ve všech možných věcech tohoto světa, jako v alkoholu, tabáku, ve vzrušujících románech, v pochybných zábavách a pod.

5. Co praví o takovém životě ap. Jan? I. Jan 2, 15-17.

6. Jaký další příklad poslušnosti podal P. Ježíš? Luk. 2, 51.

KRISTUS VZOREM NÁS VŠECH.

7. Jaký život vedl P. Ježíš po celou dobu svého žití na zemi? Jan 8, 46. I. Petr. 2, 22.

P. Ježíš vedl příkladný, čistý život, na kterém nebylo žádné poskvrny. Jen on jediný mohl poukázat na svého

úhlavního nepřítele satana, který ho stopoval v každém kroku, že na něm nic nenalezl. Jan. 14, 30.

8. K čemu nás Pán vyzývá vzhledem k své ušlechtilé povaze? Mat. 11, 29.

9. Jaký příklad pokory nám zanechal? Jan 13, 14-15.

P. Ježíš, Boží Syn, opustil dobrovolně nebesa, vzal na sebe člověčenství, aby mohl sloužiti lidem, aby nám v příkladu svého života ukázal, jak máme žít, abychom mohli vzítí jednou čestné místo v Božím království. P. Ježíš se snížil i k službě služebníků, nám dav příklad, abychom si navzájem též prokazovali službu lásky.

10. Jak se prokázal P. Ježíš v přátelství a lásce k nám? Zj. 1, 5. Jan 15, 13-15.

11. Podle kterého vzoru máme postupovat, aby známé bylo, že jsme jeho učedníky? Jan 13, 34-35; 15, 12.

Jest to také největší a nejhodnotnější přikázání, které nám dal náš milý Spasitel na konci svého pozemského putování. Kdyby někdo všecko učinil a všechna přikázání zachovával, ale toto by opomíjel, jest před Bohem bezcenným.

12. Jak je nám Kristus příkladem v odevzdání se Bohu? Jan 6, 38; 19, 19.

„P. Ježíš vysvětlil svým učedníkům, že jeho život sebezapírání má jim býti příkladem; proto praví i nám: Vezmi kříž svůj na sebe a následuj mne. Mat. 16, 24. My máme následovati Pána, byť bychom museli procházet i různým utrpením.“

13. Jaký příklad nám zanechal Kristus i ve svém utrpení, v poslušnosti lásce? I. Petr. 2, 21-24. Filip, 2, 8.

14. Jak se máme chovati dle příkladu P. Ježíše k těm, kteří nám ublížili? Luk. 23, 34; 17, 3-4. *ukončeno 20.*

Čtení Bible: 2. Král. 2—19.

17. úkol — 26. dubna 1952. *24.4.54.*

5.54

44.

PÁN JEŽÍŠ, UČITEL NÁRODŮ.

Úvodní text: Každý učitel umělý v království nebeském podobný jest člověku hospodáři, kterýž vynáší z pokladu svého nové i staré věci. Mat. 13, 52.

• MÍSTO PŮSOBENÍ PÁNA JEŽÍŠE.

1. Kde začal Pán působiti po svém křtu a po spočinutí Ducha sv. na něm? Mat. 4, 13-16.

Horní Galilea nebyla Izraelity nikdy úplně podmaněna. Měla vždy značnou část obyvatelstva pohanského. Měli zde sídla též Fénicičané, Syřané, Arabové a Řekové, takže nesla jméno Galilea pohanská. Zde bylo také oněch dvacet měst, která dal Šalamoun králi týrskému za dodávku cedrového dříví. I. Král. 9, 11. Tato města se stala střediskem cizinců.

2. Působil Pán jen na jednom místě? Mat. 4, 23.25.

3. Kde často P. Ježíš učival? Mark. 4, 1; 2, 13.

Bylo to jezero Genezaretské Luk. 5, 1., které pro svou rozsáhlost bylo nazváno též mořem Galilejským. Mat. 15, 29. Mark. 1, 16. Jest 12 km široké a 21 km dlouhé.

4. Čeho Pán též použil, když ho zástup tísnil? Luk. 5, 1-3.

5. Která místa považoval Pán za nejvhodnější k učení? Mat. 13, 54. Jan 18, 20.

6. Co činíval pravidelně každou sobotu? Luk. 4, 16.

OBSAH JEHO UČENÍ.

7. V čem spočívala hlavní zásada učení P. Ježíše? Jan 17, 3.

8. V jakém světle nám ukázal P. Ježíš svého nebeského Otce? I. Jan. 4, 9. 10. 16. Jan 3, 16-17.

P. Ježíš nám zjevil Boha Otce v tom nejkrásnějším charakteru lásky. O jeho velikosti a moci se učíme v přírodě, ale jeho povahu a poměr k nám nám zjevil náš Spasitel Ježíš Kristus. Dříve Pána Boha správně nechápali, viděli v Něm jen tvrdého, přísného soudce, ale P. Ježíš nám Jej ukázal v docela jiném světle — jako Boha lásky.

9. V kterém podobenství nám Pán ukázal bezpříkladnou dobrotu, shovívavost a lásku nebeského Otce? Luk. 15, 11.20.24.

10. Jak si máme, dle učení P. Ježíše, stát k zákonu Božímu, jako projevu jeho vůle? Mat. 19, 17-20; 22, 37-40.

Ve starém zákoně znali jen povinnost — musíš, nesmíš — ale P. Ježíš nám zjevuje Boha lásky, jehož máme milovati a z lásky přikázání jeho zachovávat. Onť jest také hoden naší lásky, neboť prve miloval nás. Poslušenství lásky není těžké.

11. Jaké svědectví podává o P. Ježíši Nikodém, kníže židovský? A co si přál vědět? Jan 3, 1-3.

Byla to otázka věčného spasení. Ač není přímo projevem, ale Pán znal jeho smýšlení a proto mu v tom smyslu odpovídá.

12. Co jest nutné k vjití do království Božího? Jan 3, 5.7.

Narození z vody jest obrazem křtu svatého.

13. Jak učival Pán, abychom mohli lépe vystihnouti věci království Božího? Mark. 4, 2.

Již 1040 let př. Kr. bylo zvěstováno o způsobu učení P. Ježíše, že bude mluvit v podobenstvích. Žalm 78, 2. Abychom mohli lépe porozuměti věcem království Božího, brával Pán příklady z našeho pozemského života, neb pozemské známe, ale nebeské se musíme teprve učit poznávati.

14. Jakou výzvu dává až dosud všem lidem dobré vůle ten veliký nebeský učitel? Mat. 11, 29.

Čtení Bible: 2. Král. 20 — 1. Par. 12.

18. úkol — 3. května 1952.

PÁN JEŽÍŠ, KAZATEL.

Úvodní text: Duch Páně nade ranou, proto že pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne Luk. 4, 18a.

OBSAH JEHO KÁZÁNÍ.

1. Jak začal Pán své působení jako Mesiáš? Mark. 1, 14-15.

P. Ježíš kázal o království Božím, pravě: Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží, čiňte pokání a věřte evangelium. Jaký čas se naplnil? Byl to čas poslání P. Ježíše na tento svět, kdy se přiblížilo království Boží, uskutečnění všech Božích zaslíbení. Evangelium je radostné poselství o vykoupení a záchraně člověka.

2. Co činil P. Ježíš, když procházel všecku Galilei i jiné krajiny? Mat. 4, 23. Mark. 1, 39. Luk. 20, 1; 8, 1.

P. Ježíš učil a kázal. Je nějaký rozdíl mezi učitelem a kazatelem? Učitel se omezuje více na jednotlivce, kdežto kazatel promlouvá k množství. Látka učení však zůstává stejná.

3. K čemu má přivést každého zvěst evangelia? Mat. 4, 17.

Jistě má každého přimět k pokání, aby poznal svou bídu, svůj ztracený stav, aby zatoužil po vysvobození z moci hříchu a smrti, což nám jest umožněno a zajištěno vírou a přijetím P. Ježíše. Jan 1, 12.

4. U které třídy lidí našel Pán věčné posluchače? Luk. 4, 18.

Chudí spíše přijímali zvěst evangelia, vždyť se jim otvírala cesta do lepšího života v království Božím. Bohatý obyčejně lpí na svém majetku a chce mít království Boží v podobě bohatství a blahobytu na této zemi. Proto také mnozí zvěst evangelia jen vyslechnou, ale jíti za P. Ježíšem se nerozhodnou. Mat. 19, 21-22.

VÝTAŽEK Z KÁZÁNÍ KRISTOVA.

**5. Jak začal Pán své kázání na Hoře blahoslavenství?
Mat. 5, 3.**

Chudí duchem nejsou lidé slabomyslní, ale tí, kteří nejsou ještě přeplněni moudrostí a chytrostí světa, anebo falešnými naukami. Moudří světa obyčejně nemají místo pro evangelium P. Ježíše. !?!!

6. Koho Pán dále blahoslaví? Mat. 5, 4.6.

Lkající, které Pán blahoslaví, nejsou lidé uplakaní, kteří hned pro každou maličkost pláče a naříkají, ale jsou to ti, kteří cítí zarmutek nad hříchem, jímž Pána pohněvali a touží po očistění a odpustění, touží po ospravedlnění a po spojení s Bohem.

7. Jaké zaslíbení dává Pán tichým, milosrdným a pokojným? Mat. 5, 5.7.9.

Tichost, pokora, milosrdenství, jsou krásné ctnosti, jsou okrasou života. Kdo jiným prokazuje milosrdenství, sám milosrdenství dojde. O tichých praví Pán i ve starém zákoně, že obdrží místo na nové zemi a budou míti rozkoš ve množství pokoje. Žalm 37, 11.

**8. Jaký musí být člověk, aby mohl viděti Boží tvář?
Mat. 5, 8.**

Jest to krev Kristova, která nás obmývá od poskvrn hříchu a Duch sv. chce působiti na naši mysl i srdce, abychom již zde chodili v čistotě života. Každá nečistá myšlenka škodí duši, seslabuje city člověka a maří vliv Ducha sv. Proto varujme se špatných knih, neposlouchejme hrubých a nemravných řečí, chráňme se všeho zlého!

9. Koho blahoslaví Pán již ve starém zákoně? Žalm 1, 1-2.

10. Co praví Pán o těch, kteří raději protivenství snášejí, jen aby nehřešili? Mat. 5, 10-11.

11. Jakou odplatu jim Pán zajistuje Mat. 5, 12.

12. Jaký příkaz dal P. Ježíš svým učedníkům? Mark. 16, 15.16. Mat. 28, 19.20.

13. Jak daleko mělo být kázáno evangelium P. Ježíše a co se uskuteční, až se to stane? Mat. 24, 14.

němno 15.04. no. 144.

Čtení Bible: 1. Par. 13 — 2. Par. 7.

19. úkol — 10. května 1952.

PÁN JEŽÍŠ, MISIONÁŘ.

Úvodní text: Již ne pro tvé vypravování věříme, nebo sami jsme slyšeli a víme, že tento jest právě Spasitel světa — Kristus. Jan 4, 42.

PŘÍKLADNÉ ZÍSKÁVÁNÍ DUŠE ČLOVĚKA.

1. S kým se P. Ježíš setkal, když šel přes Samaří do Galilee a o jakou laskavost požádal? Jan 4, 5-7.

Po návratu ze zajetí babylonského vztahovalo se pojmenování Samaří na obyvatele střední Palestiny, kteří povstali smíšením pozůstalých Izraelitů s přistěhovanými kolonisty z východních provincií říše asyrské r. 722 př. Kr. Přijali náboženství izraelské — II. Král. 17, 24., které však smísili s náboženskými zvyky pohanskými a proto byli od Židů opovrženi.

2. Jak vyjádřila žena své překvapení nad touto žádostí? Jan 4, 9.

3. Jak mistrně převádí P. Ježíš smysl ženy od pozemských věcí k duchovním? v. 10.

4. Co ukazuje, že nepochopila ještě smysl P. Ježíše? v. 11-12.

Viděla před sebou jen žíznivého a znaveného pocestného. Ve svém srdci chovala to přirozené citění, že žádná jiná studnice nemůže být porovnána s tou, kterou kopal Jákob. Hleděla k otcům zpět, i v před k příchodu Mesiáše, zatím co naděje otců — Mesiáš sám — byl před ní, a ona Ho nepoznala. Jak mnoho žíznících duší se i dnes nalézá blízko studnice života — Slova Božího — a marně hledají kdes daleko zřídla života.

5. Jak vzbudil Pán u ženy zájem o duchovní poučení? v. 13-14.

6. Jakého jejího tajemství se Pán dotkl, když stále ještě nechápala? v. 15-18.

„Nyní se žena zachvěla. Tajemná ruka listovala ve stránkách děje jejího života a vynášela na světlo to, o čem se domnívala, že bude zachováno v tajnosti. Kdo byl tento, že mohl čísti v tajemstvích jejího života? V tomto světle se probudilo její svědomí“

7. Jakou cítila potřebu? v. 19.20.

8. Jaké naučení dává Pán všem, jak se třeba modlití? v. 23.24.

VÝSLEDEK VZORNÉHO JEDNÁNÍ P. JEŽIŠE S HRÍŠNÍKEM.

9. K jakému přesvědčení dospěla tato žena ze Samaří?
Jan 4, 25.

10. Jakou velikou pravdu oznámil P. Ježiš po prvé?
v. 26.

Samospravedlivým Židům nemohlo se dostat tak jasného Kristova prohlášení jako této ženě. P. Ježiš věděl, že si to žena nenechá pro sebe, ale že se s tímto poznáním bude sdílet s druhými.

11. Co také žena učinila? v. 28-30.

Ještě nebyla ani pevně zakotvena u víře a již zve druhých k P. Ježiši. Zapomněla na svůj úkol u studnice a spěchala, aby zvěstovala drahocenné světlo, jehož se jí dostalo.

12. Jaký výsledek mělo toto vzorné jednání P. Ježiše se Samaritánkou? v. 39-41.

13. O čem byli Samařští ve styku s P. Ježišem plně přesvědčeni? v. 42.

Co dobra by mohlo být vykonáno, kdyby všichni, kteří pravdu znají, pracovali pro hříšníky, aby mnozí pochopením biblické pravdy mohli tak pohotově odpovědět jako Samařští: My jsme uvěřili, že tento jest právě Spasitel světa — Kristus.

Čtení Bible: 2. Par. 8—28.

20. úkol — 17. května 1952.

PÁN JEŽÍŠ, DOBRÝ PASTÝŘ.

Úvodní text: Ovce mé hlas můj slyší a já je znám, a následují mne. A já život věčný dávám jim a nezhynou na věky, aniž jich kdo vytrhne z ruky mé. Jan. 10, 27-28.

ZBLOUDILÉ OVEČKY.

1. Kdo jest v Písmě sv. přirovnán k ovečkám? Ez. 34, 31.

2. Jakými ovečkami jsme všichni byli? I. Petr. 2, 25. Iz. 53, 6.

3. Proč jsou lidé označeni jako ovce zbloudilé? Mat. 9, 36.

4. Co praví Pán o těch, kteří se dělali a dělají pastýři, ale nejsou od Pána ustanoveni? Jan 10, 8.

Farizeové nevešli dveřmi a neplnili úlohu věrného pastýře. Kněží a starší, farizeové a zákonníci ničili zelenou pastvu a kalili pramen života.

DOBRÝ PASTÝŘ.

5. Kdo se nás — zbloudilých oveček — ujal? Jan 10, 11.

6. Čím ještě nazývá sebe P. Ježíš? Jan 10, 7-9.

7. V kom jedině máme spasení? Sk. 4, 12.

8. Co praví Písmo sv. již na 700 let př. Kr. o tom dobrém pastýři? Iz. 40, 11.

9. Co podstoupil tento dobrý pastýř na záchranu svých oveček? Jan 10, 11b. 15.17.18.

10. Co učinil Bůh s tím velikým pastýřem, když za nás život položil? Žid. 13, 20.

11. Co by se s námi všemi stalo, kdyby nebyl P. Ježíš vzkříšen? I. Kor. 15, 14. 17.18.20.

12. Ke komu se mohou lidé až dodnes obracet jako k pastýři a biskupu duší svých? I. Petr. 2, 25.

13. Jaký jest poměr mezi pravým pastýřem a ovečkami? Jan 10, 4.14.

Pastýř spoléhá na to, že ovce jdou za ním, jako kdyby chtěl utéci, a strachují se, když jim zmizí ze zraku, nebo když místo něho vidí cizího. On je občas volá, aby jim dal znáti, že je zde. Ovce poslouchají a pasou se dále. Když se někdo pokouší napodobiti hlas pastýře, polekají se a začnou se rozbíhati.

14. Co praví P. Ježíš o ovečkách, které nejsou z jeho ovčince? Jan 10, 16.

Kristus pamatoval na všechny duše, které od falešných vůdců jsou uvedeny v blud. Ty, které jako ovce chtěl shromáždit na svou pastvu, byly rozptýleny mezi vlky a jiné, o kterých praví, že nejsou z jeho ovčince, zabředly v pohanství, v nevěře a pověře, neb ve falešném učení.

15. Co učiní ten velký Pastýř, až se opět vrátí? Jan. 10, 16b.28.

16. O co máme Pána prositi? Žalm 100, 3.

Čtení Bible: 2. Par. 29 — Neh. 4.

21. úkol — 24. května 1952.

PÁN JEŠÍŠ NEJVĚTŠÍ LÉKAŘ.

Úvodní text: Duch panovníka Hospodina jest nade mnou, proto že pomazal mne Hospodin, abych kázal evangelium tichým, poslal mne, abych uvázal rány zkroušených srdcem, abych vyhlásil jatým svobodu a vězňům otevření žaláře. Iz. 61, 1.

1. Kdo jest původcem života? Sk. 17, 25. Jan 5, 26.

P. Ježíš, právě tak jako Bůh Otec, má život sám v sobě, tudíž jest sám životem a může život a zdraví dle libosti rozdávat, což také za dnů svého pobytu na této zemi činil. Neodmítnul žádného, kdo k němu přišel nebo byl k němu přiveden.

ZPŮSOB UZDRAVOVÁNÍ P. JEŽÍŠE.

2. Jakým způsobem uzdravil Pán ženu 18 let nemocnou? Luk. 13, 11-13.

Z P. Ježíše vycházela moc uzdravující, což poznala i žena od 12 let krvotokem postižená. Řekla si: Dotknu-li se jen roucha jeho, budu uzdravena, a také ve své víře zklamána nebyla. Mark. 5, 25-34.

3. Jak zahojil Pán ránu po meči? Luk. 22, 50-51.

4. Co docela u P. Ježíše stačilo k uzdravení trpících? Q koho se zde jednalo? Jan 5, 5.8.9.

5. Jak P. Ježíš prokázal, že jest od Boha splnomocněn i hříchy odpouštět a jak uzdravil šlakem poraženého? Mark. 2, 3-5. 9-11.

P. Ježíš nepotřeboval k uzdravení žádných chemikálií ani sanatoria, stačil dotek nebo pouhé slovo. Jeho slovo stačilo k uzdravení i člověka šlakem poraženého. Dnes bychom řekli — mrtvicí raněného a ochrnutého.

6. Jakou víru projevil římský setník a jakým způsobem uzdravil věrného služebníka jeho? Mat. 8, 8-10. 13.

7. Jak byl uzdraven syn královského služebníka a jak to zapůsobilo na celou rodinu? Jan 4, 46-47. 50.53.

Slovo Páně působilo i na dálku, ale Pán si přál, aby byl o to požádán a aby každý projevil víru.

P. JEŽÍŠ, SPECIALISTA NA VŠECHNY NEMOCI.

8. Koho a jak Pán též uzdravil? Mat. 9, 27-29.

9. Jakým způsobem vrátil P. Ježíš zrak slepému od narození? Jan 9, 1, 6.7. Mark. 10, 46. 51-52.

Slepota je velmi zlá, jak tělesná, tak duchovní. Také zde dovedl Pán uzdraviti dotekem i slovem, a chce až dodnes každému, kdo o to stojí, otevřiti svým slovem i duchovní zrak.

10. Na co postačil dotek ruky P. Ježíše? Mark. 7, 32-35.

11. Jak velice působilo slovo našeho Špasitele? Mark. 9, 17. 18. 23-27.

12. Koho byl P. Ježíš mocen též uzdraviti? Luk. 5, 12-13. Luk 17, 12-14.

U P. Ježíše nebylo nic nemožného. Dotekem i slovem otvíral oči slepých, uší hluchých a vracel řeč němým.

13. Byla nějaká nemoc, na kterou by Pán nestačil? Luk. 5, 12-13; 17, 12-14.

I takovou nemoc, jako jest malomocenství, uzdravil Pán dotekem i slovem. On se nebál nákazy, ale moc uzdravující vycházela z Něho na všechny. Lidé byli a jsou až dosud nevděční. Za uzdravení tak hrozné nemoci ani Pánu nepoděkovali.

14. Odmítl Pán někoho, kdo k němu přišel nebo byl k Němu přiveden? Mat. 4, 24; 19, 2.

15. Co vzkázal P. Ježíš Janovi, aby věřil v jeho poslání jako Spasitele světa? Mat. 11, 4-5.

Čtení Bible: Neh. 5 — Job 2.

22. úkol — 31. května 1952.

PÁN JEŽÍŠ, BERÁNEK BOŽÍ.

Úvodní text: Pokutován jest i ztrápen, však neotevřel úst svých. Jako beránek k zabítí veden byl, a jako ovce před těmi, kdož ji stříhou, oněměl, aniž otevřel úst svých. Iz. 53, 7.

ZNÁZORNĚNÍ BERÁNKA BOŽÍHO V OBĚTECH.

1. Kde byl první beránek zabit? I. Moj. 3, 21.

Po hříchu byla s člověka stržena nevina, čistota a svatost. Poznali, že jsou nazi. Pokusili se zhotoviti si přikrytí z listí, ale to před Bohem nedostačovalo. Lidé propadli smrti a mohli být zachráněni jen obětí Pána Ježíše, jenž vzal úkol Spasitele na sebe a stal se tak obětním Beránkem. Dokud P. Ježíš nepřišel, bylo stále lidem při-

pomínáno vykoupení v obětování beránků. Tak byl i v ráji beránek zabit a z kůže jeho zhotovil Pán člověku oděv. To znamená, že jsme přikryti spravedlností Kristovou.

2. Proč pohrdnul Pán obětí Kainovou? I. M. 4, 3-5. Žid. 11, 4.

Kain zavrhl oběť beránka, ale chtěl, aby Bůh přijal to, co si sám umyslel. Zde byl počátek falešného náboženství.

3. Kde měl být obětován Izák, jenž je předobrazem na P. Ježíše? I. M. 22, 1-2. II. Par. 3, 1.

4. Koho obětoval Abraham místo svého syna? I. M. 22, 13.

5. Co tím ukázal Bůh Abrahamovi dle svědectví P. Ježíše? Jan 8, 56.

6. Co musel lid izraelský učinit, prve než vyšel z Egypta, maje jíti do zaslíbené země? II. M. 12, 5.6.

Beránek musel být jednorožní, bez vady a měl být zabit k večeru, neboť představoval Beránka Božího, P. Ježíše, který byl bez hříchu, čistý, svatý a obětován byl v nejlepším věku, ve své plnoletosti. Pán Ježíš umíral k večeru. Chceme-li jíti do pravé nebeské vlasti, můžeme jíti jedině u víře v P. Ježíše, ve znamení krve Beránka Božího.

7. V jakém znamení můžeme jen jíti do pravé nebeské vlasti? Zj. 1, 5. I. Jan. 1, 7. †

8. Kolika a kterými oběťmi byl P. Ježíš znázorňován v lidu izraelském? III. M. 7, 37. II. M. 30, 1.7.9, †

Počet sedm je počet plnosti u Pána, proto také sedmým způsobem, počtem plnosti, byla znázorňována jediná dokonalá oběť Beránka Božího.

KRISTUS, BERÁNEK BOŽÍ.

9. Jak byl P. Ježíš Janem Křtitelem představen lidu? Jan 1, 29.36.

10. Proč byl P. Ježíš pojmenován Beránkem? II. Kor. 5, 21. Gal. 3, 13. †

Na beránky byla symbolicky přenášena nepravost, pro níž byl beránek zabit. Na P. Ježíše byla vložena tíha hříchů všech nás, vzal zlořečenství hříchů našich na sebe a dobrovolně kráčel na Golgatu, aby jako Beránek Boží byl za nás obětován.

11. Co prožíval P. Ježíš ještě dřívě, nežli byl jako Beránek Boží obětován? Mat. 26, 38. Luk. 22, 44. †

Kristus prožíval úzkost v takové míře, že sám — On, Syn Boží — vyslovil žalostná slova: Smutná jest duše má až k smrti. Hrůza s děsem svíraly P. Ježíše při pohledu na strašné následky hříchů. Krvavé krůpěje byly výmluvnými svědky nepopsatelných muk a utrpení Kristových u vědomí velikosti a důležitosti tohoto úkolu na něj vloženého. (Trpěl za nás, 15.)

12. Jak i příroda projevila nesouhlas s potupou umírajícího Spasitele? Mat. 27, 45.51.52.

Slunce odepřelo světlo a úplná tma zastřela kříž po celé tři hodiny. Nepopsatelné pronikavé záblesky šlehaly temnotou a ožarovaly nepřirozeným světlem kříž i ukřižovaného Spasitele. (Trpěl za nás, 29.)

13. Které poslední slovo pronesl Pán s kříže (Jan 19, 30.

Přesvědčivá slova, jistota pro křesťane a usvědčení
(Vykoupení člověka bylo dokonáno a žádná moc světská ani d'ábelská záchranu lidstva více nezmaří.
pro bezbožní.)

Čtení Bible: Job 3—21. *ms. 81.*

23. úkol — 7. června 1952.

PÁN JEŽÍŠ, VÍTEZ NAD HROBEM I SMRTÍ.

Úvodní text: Já jsem vzkříšení i život. Kdo ve mne věří, byť pak i umřel, živ bude. Jan 11, 25.

VÍTĚZSTVÍ P. JEŽÍŠE NAD HRÍCHEM.

1. Jak hluboko se Pán snížil z lásky k člověku? Filip. 2, 7-8.

... Bůh ...
2. S jakou uctivostí píše o něm ap. Jan ve své první epištole? I. Jan 1, 1-4.

3. Na co se odvolával P. Ježíš, jsa od d'ábla pokoušen? Mat. 4, 3-10.

4. Jak dalece obstál P. Ježíš v každém pokušení? I. Petr. 2, 22-23.

P. Ježíš byl pokoušen víc, než kterýkoliv člověk, neb satanu na tom záleželo a všecko na to vynaložil, aby P. Ježíše přivedl ku pádu, aby tím dílo vykoupení zmařil. Ale P. Ježíš mohl s čistým svědomím říci: Jde kníže tohoto světa, ale nemá nic na mně. Jan 14, 30.

5. Co může Pán pokušení trpícím učiniti? Žid. 2, 18.

6. Jaká je odplata za hřích? Řím. 6, 23a.

7. Proč P. Ježíš zemřel, když hříchu neučinil? I. Petr. 2, 24.

8. Co způsobil P. Ježíš svou smrtí kromě našeho vykoupení? Žid. 2, 14.

Tim se také vyplňuje první zaslíbení o záchraně člověka — I. M. 3, 15., že svým utrpením a smrtí potře hlavu satana.

9. Co se mělo s P. Ježíšem stát podle předpovědi Písem? I. Kor. 15, 3-4. Mat. 16, 21.

PÁN JEŽÍŠ VÍTĚZ NAD SMRTÍ.

10. Jak se chtěli nepřátelé P. Ježíše zabezpečiti, aby Pán nemohl z mrtvých vstáti? Mat. 27, 62-66.

„Kneží učinili vsecina opatření k zabezpečení hrobu. Ke vchodu byl přivalen velký kámen, opatřený římskou pečetí. Hrob hlídala celá četa vojáků, aby z hrobu ani k hrobu nikdo nemohl.“

11. Co se však stalo časně ráno třetího dne? Mat. 28, 2-4. I. Kor. 15, 20.

„Když se přiblížila tato bytost z jiného světa, země se trásla. Anděl Boží. přišel splnit radostný rozkaz a od rychlosti a moci jeho letu pohybovala se země jako při zemětřesení. Celá stráž padla na zem jako mrtvá. Nebeský posel uchoopil veliký kámen přikrývající hrob a odvalil jej jako oblázek. Zástupy andělů sklonily se v úctě před Vykupitelem světa a vítaly Jej chvalozpěvy. P. Ježíš

vstal jako Vítěz. Moc hrobu a smrti byla navždy prolomena.“

12. Kdo také vyšel z vězení hrobu po vzkříšení P. Ježíše? Mat. 27, 52-53.

Tito, kteří vstali z mrtvých po vzkříšení P. Ježíše, již nezemřeli, ale Pán je vzal s sebou. Žalm 68, 19. Ef. 4, 8.

13. Kolik jich bylo dle knihy Zjevení? Zj. 4, 4.5.8.9.

Byli vyvoleni v řad lidí, aby stáli v službě P. Ježíše jako našeho velekněze. Proto jich bylo 24, neb církev Kristova staré smlouvy sestávala ze 12 pokolení a církev nové smlouvy reprezentuje 12 apoštolů.

14. Kdo byl svědkem vzkříšení P. Ježíše? I. Kor. 15, 3-8.

15. Jaká naděje je nám všem zaručena vzkříšením Pána Ježíše? I. Kor. 15, 12-20.

16. Kdo jediný má hyní klíče hrobu a smrti? Zj. 1, 18.

Kdo miluje Pána Ježíše a následuje ho, nemusí se báti zlého neboť Pán ho chrání, Jan 10, 27-29, a byť takový i umřel, živ bude. Jan 11, 25.

Čtení Bible: Job 22 — Žalm 9.

24. úkol — 14. června 1952.

PÁN JEŽÍŠ, NÁŠ ZÁSTUPCE U BOHA, NÁŠ VELEKNĚZ.

Úvodní text: Takovéhoť zajisté nám slušelo míti nejvyššího kněze, svatého, nevinného, neposkvěného, odděleného od hříšníků, kterýž by vyšší nad nebesa učiněn byl. Žid. 7, 26.

PROČ PÁN JEŽÍŠ ODEŠEL.

1. Jaká moc byla dána P. Ježiši a čím pověřil své učedníky? Mat. 28, 18-20.

2. Kam se odebral P. Ježiš zakrátko po svém zmrtvýchvstání? Jan 16, 5. Jan 17, 13. Luk. 24, 51.

3. Proč odešel Pán Ježiš?

a) Jan 14, 2-3 — aby nám připravil místo.

b) Jan 16, 7. — aby nám mohl poslati Ducha sv.

c) Žid. 4, 14.15. — aby nám byl u Pána Boha veleknězem.

SLUŽBA KNĚŽSKÁ ZNÁZORŇOVÁNA.

4. Kdo si osvojoval právo zastupovati nás před Bohem, prvé než bylo za člověka zapláceno? Zj. 12, 10.

Satan chtěje zmařiti plán vykoupení člověka, vytrvale žaloval na vyvolené Boží. Nejprve přivedl člověka do hříchu, a pak šel na něho žalovati.

5. Jaký příklad nám o tom podává Písmo sv.? Zach. 3, 1-3.

6. Co učinil Pán s hříchy Jozue i Davida? Zach. 3, 4. II. Sam. 12, 13.

Pán nemůže ospravedlnit člověka v hříchu, tak jako soudce, když soudí podle zákona, nemůže ospravedlnit vinného. Jak to učinil náš Spasitel? Vzal hříchy naše na sebe a tím podstoupil i trest smrti. I. Tim. 2, 6. Žid. 2, 9. Iz. 53, 5.6. Proto nás může před tváří Boží zastupovat jako kněz i velekněz.

7. Jak učil Bůh lid poznávati svého Spasitele, dříve než se P. Ježíš stal obětním Beránkem? III. M. 4, 4. 15.24.29.

Hříšník položil ruku na hlavu obětního zvířete, vyznával svůj hřích, čímž přenášel svou vinu na beránka, který pak byl zabit, aby život hříšníka byl zachován.

8. Co činil přítom kněz? III. M. 4, 17.

Vnášel krev do svatyně, sedmkrát stříkal proti truhle smlouvy, kdež bylo přikázání Boží, na důkaz, že je zákonu a spravedlnosti učiněno zadost a hříšník je krví beránka ospravedlněn.

P. JEŽÍŠ, NÁŠ PRAVÝ A JEDINÝ VELEKNĚZ.

9. Mohla krev býků a kozlů očistiti hříšníka? Žid. 10, 3-4.

Krev zvířátek byla nedostatečná k očištění hříchů, pak ovšem ani služba kněze — člověka — nebyla dostatečná. Proto musel přijíti jiný kněz, který by do svatyně nebeské přenéstí mohl krev pravé oběti — Beránka. Božího.

10. Kdo jest tím jediným přímělcem a prostředníkem mezi námi a Bohem? I. Tim. 2, 5. I. Jan. 2, 1-2.

11. Mohlo trvati dále levitské kněžství po obětování pravého Beránka Božího? Žid. 10, 11. Žid. 7, 15-16. 12.

Zde se nejedná o zákon Boží — desatero přikázání, ale o ustanovení člověka knězem, Žid. 7, 28., což bylo nedokonalé, mdlé a muselo býti zrušeno, když přišlo to pravé a dokonalé.

12. Kdo byl jediné oprávněn konati úřad kněžský?
Žid. 7, 28b. 26-27.

13. Kde se nalézá náš jediný Přímlovce? Žid. 10, 12.

14. K čemu jest náš Velekněz vždy ochoten? Žid. 7,
24-25.

15. Na co poukazuje P. Ježíš jako Velekněz k našemu
ospravedlnění, trváme-li u víře, ve spojení s Ním? Iz. 1, 18.
I. Jan. 1, 7.

16. Jak to Pán Bůh naznačil, že další oběti a služba
kněze — člověka — po obětování Beránka Božího jsou
neplatné? Mat. 27, 51.

17. Jaký jest souhrn všeho toho učení? Žid. 8, 1-2. 6.

Čtení Bible: Žalm 10—50.

pis 78,

25. úkol — 21. června 1952.

PÁN JEŽÍŠ JAKO KRÁL.

Úvodní text: Mistře, ty jsi Syn Boží, ty jsi ten Král
izraelský. Jan 1, 50.

OZNAČENÍ PÁNA JEŽÍŠE JAKO KRÁLE.

1. V jaké hodnosti byl P. Ježíš označen již od naro-
zení? Iz. 9, 6.

2. Koho spatřovali v nově narozeném Spasiteli mudrci
od východu? Mat. 2, 2.

3. Jak jest P. Ježíš označen již v předpovědi a jak
se to vyplnilo? Zach. 9, 9. Mat. 21, 4-5. Luk. 19, 38.

I když P. Ježíš oblékl na sebe člověčenství, nikdy neztratil důstojnost královskou, důstojnost Božství. Slávu nebes opustil a pro nás stal se chudým, abychom my chudobou jeho zbohatli. II. Kor. 8, 9.

4. Koho poznal Natanael v P. Ježíši? Jan 1, 50.

5. Co praví Pán o těch, kteří měli možnost jej vidět a slyšet? Luk. 10, 22-24.

Jistě byli blahoslavení ti, kteří viděli a slyšeli, co si proroci a králové přáli vidět, ale jim to nebylo dopřáno. Posláním P. Ježíše na svět bylo zjeveno tajemství, že Bůh zjeven jest v těle. I. Tim. 3, 16.

6. Co odpověděl Pán Pilátovi na dotaz, je-li králem? Jan 18, 33.36.37.

P. Ježíš veřejně doznal před světským soudem, že jest králem ,ale království jeho, že není z tohoto světa. Pilát, ač podléhal vlivům svých nepřátel, měl slova P. Ježíše za pravdivá a nechal napsati na kříž: „Ježíš Nazaretský, král židovský,“ a nenechal si to vyvrátiti. Jan 19, 19. 21.22. Když P. Ježíš není králem v tomto světě, pak třeba hledati království jeho mimo naši porušenou zem.

KRISTUS PŘIJDE JAKO KRÁL.

7. O co prosí tisícové a miliony lidí v modlitbě? „Otče náš“? Mat. 6, 10.

8. Jaké to bude království? Zj. 21, 4.

Tam nebude více bolestí ani pláče, ba ani smrti více. Ap. Pavel píše v I. Kor. 2, 9., že to bude život tak krásný, že na této porušené zemi nemáme o něm ani potuchy.

9. Co zaslíbil P. Ježíš těm, kteří v NĚm věří a Jej následují? Jan 14, 2-3. I. Tes. 4, 16-17.

Návrat P. Ježíše platí živým i mrtvým, neboť život věčný má se uskutečnit v království Božím. Pro tento krásný život, který nám Bůh připravil, P. Ježíš strádal, trpěl a jako Beránek Boží za nás se obětoval.

10. Jak jest P. Ježíš označen samým Bohem? Zj. 1, 5.

11. Kdo uzří přicházejícího Krále v slávě? Zj. 1, 7.

Uzříť Jej všeliké oko i ti, kteří ho bodli ,to jsou ti, kteří měli přímou účast na smrti P. Ježíše, jichž Pán probudí, aby viděli, koho bodli. (Spor věků str. 401.)

12. V jaké slávě přijde Pán? Mat. 24, 30.

Přijde ve slávě Otce, Mat. 16, 27,
ve slávě své, Mat. 25, 31,
s anděly svatými, Mark. 8, 38.

13. Co jest předpověděno již 700 let př. Kr., jak věrný lid uzří svého Spasitele? Iz. 33, 17.

14. Jak je líčen P. Ježíš ve svém příchodu v knize Zjevení? Zj. 14, 14.

Koruna je odznak království a srp jest odznak žně, neboť pošle Pán anděly své i shromáždí vyvolené jeho ze všech stran země. Mat. 24, 31.

15. Co potom řeknou všichni, kteří očekávali Pána? Iz. 25, 9.

16. Co se stane s těmi, kteří nechtěli, aby nad nimi P. Ježíš kraloval? Luk. 19, 14.27.

Čtení Bible: Žalm 51—85.

26. úkol — 28. června 1952.

PÁN JEŽÍŠ, SOUDCE.

Úvodní text: Jako uloženo lidem jednou umřítí a potom bude soud. Žid. 9, 27.

PŘÍKLADY SOUDU V MINULOSTI.

1. Má Pán Bůh zalíbení v soudu a odsouzení hřešícího člověka? Ez. 18, 23.32.

Pán Bůh nemá zalíbení v smrti, On si přeje, aby se každý obrátil a byl živ. Když však v různých případech dovršená byla nepravost a Pán byl nucen zasáhnout, tu ještě zjevil svůj úmysl — varovat lidstvo. Neboť nečiní Pán ničeho, leč by prve zjevil vše služebníkům svým prorokům. Am. 3, 7.

2. Komu zjevil Pán svůj úmysl o potopě, když viděl, že by lidstvo po všechn čas zůstalo zlé a jak dlouho dal čas k pokání? I. M. 6, 5.3.8.

Důkazy o potopě:

- a) v Písmě sv. I. M. 7, 19-22. Mat. 24, 38-39. I. Petr. 3, 20. II. Petr. 3, 5-6. Žid. 11, 7.
- b) 300 různých národů má ve své tradici zmínku o potopě.
- c) Zkaměněliny vodních zvířat na horách.
- d) Uhlí z předpotopních pralesů.

3. Jak dalece šlo Boží milosrdenství při zkáze Sodomy a Gomory? I. M. 18, 32.

Pán jednal s Abrahamem. Kdyby se bylo našlo v Sodomě aspoň deset spravedlivých, byl by Pán všem odpustil. Nalezen byl pouze Lot, a toho Pán ještě vyvedl z prostředí zkázy.

4. Koho poslal Pán do města Ninive a co učinil s Ninivitskými, když činili pokání? Jonáš 1, 1-2; 3, 1-6.10; 4, 11.

5. Jak dlouho oddaloval Pán soud nad Amorejskými, když jejich nepravost ještě nebyla dovršena? I. M. 15, 13.16.

6. Co předpověděl Pán o lidu izraelském, když by se odvrátil od Boha a zavrhl spasení Boží? V. M. 28, 34-66.

SOUD V BUDOUCNOSTI.

7. Nad kým jest též vyřknut soud? Zj. 18, 2.3.

8. Přišel P. Ježíš souditi svět? Jan 3, 17-18.

P. Ježíš přišel člověka zachrániti, vždyť i hříchy naše vzal na sebe a sám šel cestou kříže, cestou smrti, abychom sami nebyli souzeni.

9. Čím je nám P. Ježíš až dosavad? I. Jan 2, 1-2. Řím. 8, 34.

10. Bude za nás P. Ježíš stále orodovati? Žid. 9, 27.

11. Komu předal Pán Bůh soud? Jan 5, 22.

Dosavad Pán Ježíš čeká, abychom k němu přišli, neboť Pán chce pomoci každému člověku dobré vůle, ale musíme přijíti k němu a svěřiti mu záležitosti svého ži-

vota, aby nás mohl zastávat. Až přijde jako soudce, pak už nebude nikoho ospravedlňovat.

12. Koho bude Pán souditi? Jan 5, 29.

13. Jak veliký to bude soud? Zj. 20, 13.

14. Co se stane se všemi odsouzenými? v. 14.15.

CESTOU ZA KRISTEM

Čtení Bible: Žalm 86—134.

27. úkol — 5. července 1952.

V Í R A.

Úvodní text: Co mám činiti, abych spasen byl? Věř v Pána Ježíše Krista, a budeš spasen ty i dům tvůj. Sk. 16, 30-31.

VÍRA V DOBÁCH PŘED KRISTEM.

1. Co jest víra? Žid. 11, 1.

2. Je možno bez víry líbiti se Bohu? Žid. 11, 6.

3. Jakým způsobem získávali v dřívějších dobách království Boží? Žid. 11, 33.

4. Proč byla přijata oběť Abelova a ne Kainova? Žid. 11, 4.

Abel u víře obětoval beránka, přijímal spasení z ruky Hospodinovy, kdežto Kain zpupně nabízel Bohu jen to, co si sám umyslí. Pán Bůh od nás nic nepotřebuje, ale on sám nám nabízí spasení skrze oběť Beránka Božího, což si měli oběťmi staré doby připomínati. Žid. 10, 3.

5. Jak byla odměněna víra Enochova? Žid. 11, 5. I. M. 5, 24.

Enoch chodil stále s Bohem, to jest, kráčel u víře v Boha, zachovávaje Boží přikázání, a u víře v svého Spasitele. Bylo mu zjeveno i uskutečnění království Božího v druhém příchodu P. Ježíše, což i jiným zvěstoval. Judy 1, 14. Je nám dodnes zářným příkladem, neboť i nás chce Pán přenést do svého království, budeme-li choditi stále s Bohem, trvající u víře v P. Ježíše, která se projevuje následováním Jeho a zachováváním přikázání Božích.

6. Co zachránilo Noe v době potopy? Žid. 11, 7.

Byla to opět víra prokázaná skutkem. Kdyby Noe nevěřil, nestavěl by koráb na suchu nesnášel by útržky a posměch a nekázal by lidem. II. Petr. 2, 5. Podobně jako Enoch, chodil ustavičně s Bohem a plně věřil; učinil všechno, co mu přikázal Bůh. I. M. 6, 8.9.22.

7. Jak dalece šel Abraham v poslušenství víry? Žid. 11, 8-10. 17-19.

Abraham opustil vše a kráčel u víře dle pokynů Božích, nevěda kam přijde. Obstal také v nejtěžší zkoušce víry, když měl obětovat svého jediného syna, kterého miloval. Proto i v požehnání Božím dostal ujištění, že v semeni jeho, to jest v Kristu Ježíši, budou požehnáni všichni národové země. I. M. 22, 18. Gal. 3, 16.

VÍRA V PÁNA JEŽÍŠE.

8. Kým jedině můžeme být spaseni? Sk. 4, 12. Jan 14 6.

9. Proč nás nemohl zachránit také někdo jiný? Žalm 49, 8-10.

Vypráví se o jistém člověku, který spadl do jámy, z níž se nemohl dostat ven. Šli okolo představitelé různí

ných náboženství, jako Budha, Brahma, Konfucius, Mohamed a všichni praví: „Kdyby ses byl řídil podle mé nauky, byl bys tam nespádl“, a žádný mu nepomohl. Tu přišel Kristus, sestoupil za ním do jámy, vytáhl ho a praví: „Nyní dej pozor, abys tam podruhé nespádl“. Kdo měl z těchto nejlepších náboženství? Když člověk propadl hříchu a tím i smrti, mohl nás vykoupit jenom ten, kdo by byl ochoten za nás život položit, kdo by měl život sám v sobě, to jest, kdo by sám byl životem; Tím by a je jedině P. Ježíš, Boží Syn, který sestoupil za člověkem až do hrobu. Jan 5, 26; 1, 4.

10. Co praví o tomto vykoupení ap. Petr? 1, 18-20.

Za peníze si nelze život koupit. Ani za všechny poklady světa nebyl by člověk vykoupen. Když se dověděl zestárlý Rockefeller, amer. miliardář, že musí umřít, povolal si věhlasné lékaře a slíbil jim miliony, udrželi ho ještě aspoň dva roky při životě. Ale všechny ty miliony, ho nezachránily ani na půl roku. Přišel jeho čas a musel umřít.

11. Jaká práva dosahuje opravdově věřící v Pána Ježíše? Jan 1, 12.

12. Kdo nám též dosvědčuje, že jsme se stali dítkami Božími? Řím. 8, 15-16.

13. Co nám zaručuje synovství Boží? v. 17.

Čtení Bible: Žalm 135 — Přísl. 15.

28. úkol — 12. července 1952.

NUTNOST VÍRY.

Úvodní text: Nebo milostí spasení jste skrze víru, a to ne sami ze sebe, dar jest to Boží. Ef. 2, 8.

VÍRA DAR BOŽÍ.

1. Jak můžeme dosáhnouti spasení? Ef. 2, 8.9.

Víra jest dar Boží téměř v témž smyslu jako schopnost viděti, choditi nebo jísti. Toto jsou Boží dary, jež nejsou bez Něho možné a přece On to za nás nekoná. Věci, které vidíme, možnost chodění, jakož i možnost jídla, to vše pochází od Boha, a přece to vlastně všechno konáme sami, ale nikoliv bez Něho. Tak je to i s vírou; Bůh udílí pravdu, předmět víry i sílu k věření, ale nevěří za nás. Ač pomáha věřícímu, člověk však musí věřiti dobrovolně, nenuceně.

2. Kolika lidem jest tento dar udělen? Řim. 12, 3. I. Tim. 2, 4.

Víra, která nás zmocňuje přijmouti dary Boží, sama jest darem, který jest určitou měrou dán všem. (Výchova 262.)

3. Jakým způsobem se vzděláváme u víře? Řim. 10, 17.

Pravá víra jest založena na Písmě svatém. Slovo Boží jest pravda, a Pán si přeje, abychom věřili jen tomu, co jest pravda, neboť jen pravda nás vysvobodí. Jan 8, 31.32.

4. Na jakém základě chtěli věřit někteří lidé? Jan 6, 30.

I když P. Ježíš mnohé divy činil, uzdravoval, ba i mrtvé kříšil, přece bylo málo těch, kteří v Něho cele uvěřili.

5. Na který základ víry poukázal Ježíš? Jan 7, 38.

6. Jak Pán Ježíš přesvědčoval lid a utvrzoval u víře? Luk. 24, 25.44.45.

7. Jak přiváděli apoštolé k víře v P. Ježíše? Sk. 28, 23; 17, 11.

8. Co uzří ten, kdo přijímá P. Ježíše u víře? Jan 11, 40.

Nám prospěje jenom ta víra, která přijímá P. Ježíše jako osobního Spasitele a používá jeho zásluh. Víra mnohých lidí je pouhým domněním. Zachraňující víra jest přednost, jež přivádí přijímající Krista do společenství s Bohem. Pravá víra značí život. Když nám Bůh nabízí spasení, musíme je přijmouti vírou."

PRAVÁ VÍRA JEST OSOBNÍ ZKUŠENOSTÍ.

9. Jakou víru Pán Ježíš chválil? Mat. 8, 5-10.

Víra setníková byla založena na slově. Spasitel věděl, že nebude moci s námi býti vždy osobně. Proto, když shledal víru, založenou na slově, pravil: „Ani v Izraeli jsem tak veliké víry nenalezl.“

10. Co zvláště bude chyběti před příchodem Páně? Luk. 18, 8.

Nějaké náboženství nebo nějaká nauka o Bohu tady vždycky bude, ale to není víra spasitelná, o které mluví Pán Ježíš. Víra může být také slepá, kde lidé věří bez přesvědčení, ať je to pravda nebo ne. Ap. Jakub se zmiňuje též o víře mrtvé. Mrtvá víra je pouze na jazyku, ale neprojevuje se skutkem, a víra bez skutků jest mrtvá. Jak. 2, 17.20. Pán žádá víru živou, zjevnou skutkem.

11. Jak nazývá Pán takovou víru? Mark. 11, 22.

12. Najde Pán takovou víru ve svém druhém příchodu, i když položil otázku, zdali nalezne víru na zemi, až opět přijde? Zj. 14, 12.

Ano, bude tady živá víra, opravdová, ale jen mezi jednotlivci, o nichž Pán Ježíš praví, že zachovávají přikázání Božích a víry Ježíšovy. Raději příkoří snášejí a v trpělivosti očekávají na Pána.

13. Na koho máme patřit, od koho se máme učit? Žid. 12, 2.

Čtení Bible: Přísl. 16 — Kazatel 12.

29. úkol — 19. července 1952.

LÁSKA PŮSOBÍCÍ POKOJ.

Úvodní text: Blahoslavení pokojní, nebo oni synové Boží slóuti budou. Mat. 5, 9.

LÁSKA ZÁKLADEM POKOJE.

1. Které dvě ctnosti jsou základem Božího charakteru? I. Jan. 4, 8; Řím. 15, 13.

Náš Bůh je Bohem lásky a pokoje. Dítě dědí obyčejně povahu po svých rodičích. Proto i my, jsme-li dítkami Božími, budeme zjevovat ve svém životě tyto základní rysy povahy našeho nebeského Otce.

2. Jak se máme chovat navzájem? Kol. 3, 12.13a.

3. Čemu se musíme učit, máme-li žít v pokoji my i naši bližní? Kdo nám v tom slouží za příklad? Kol. 3, 13.

4. K čemu nás Bůh povolal? v. 15.

Kdyžchom mohli žít v pokoji a působit pokoj, k čemuž nás i Bůh povolal, musíme umět upřímně odpouštět. Není však možné odpouštět bez lásky. Právě nesobecké lásky nemůžeme dosáhnout nějakým lidským úsilím. Lásku můžeme obdržet jen od Toho, který je sám láska, od Boha. Proto odpustit a zapomenout je božské, držet hněv a neodpustit je ďábelské.

5. Jak se staneme učedníky Boží lásky? Co ona pro nás učiní? Řím. 5, 5.

Láska proudící s nebe je oživující silou. Působí na mozek, srdce i nervy a povzbuzuje všechny síly k nové činnosti. Poznání Boží lásky osvobozuje od viny, zármutku, úzkosti a starosti, a místo nich přichází pokoj.

KŘEŠŤAN, ZVĚSTOVATEL POKOJE.

6. Mezi které ovoce patří láska a pokoj? Gal. 5, 22.

Kdo je vštípen do kmene Ježíše Krista, nemůže jinak než přinášet ovoce, které přinášel on. Jsme-li vedeni Duchem svatým, projeví se to tím, že poneseme jeho ovoce. Ovoce Ducha sv. je láska, radost, pokoj...

7. Kdo působí opak pokoje? Čí charakter projevuje ten, kdo žaluje a pomlouvá? Zjev. 12, 7-10.

8. Jaké krásné zaslíbení dává Ježíš těm, kteří působí pokoj? Mat. 5, 9.

Je to jedno z nejkrásnějších Ježíšových zaslíbení. Budou se jmenovat syny Božími proto, poněvadž zjevují povahu svého nebeského Otce. Za takovouto přednost se vyplatí působiti pokoj i tehdy, když to vyžaduje sebezapření a obět.

Bůh si přeje pokoj a působí jej. Satan je otcem lži, rozvratu a nepokoje. Jestliže ti, kteří působí pokoj, jsou dětmi Božími, pak ti, kdož působí opak pokoje, jsou dětmi satanovými. Co si z toho vyvolíme?

9. Co praví Písmo o nohách těch, kteří zvěstují pokoj? Řím. 10, 15.

10. Od kterých lidí se především očekává, že budou působit pokoj? 2. Tim. 2, 22.

11. Co zvěstoval Ježíš na tomto světě? Efez. 2, 13.14.17.

12. Jak nás nabádá Písmo k mírumilovnému životu? Řím. 12, 18.

13. Kde budou přebývat ti, kteří působili na zemi pokoj? Iz. 33, 20.

Čtení Bible: Pís. Šal. 1 — Iz. 19.

30. úkol — 26. července 1952.

SVĚDOMITOST.

Úvodní text: Sám pak o to pracuji, abych měl svědomí bez úrazu před Bohem i před lidmi vždycky. Skut. 24, 16.

SVĚDOMITOST V ŘEČI.

1. Jaká má být naše řeč? Mat. 5, 37.

Naše řeč musí být vždy pravdivá. Nesmíme se od pravdy uchýlit ani tehdy, kdyby nám to působilo škodu.

2. K čemu nesmí použit svého jazyka ten, kdo chce jednou přebývat v Božím království? Žalm 15, 1.3,

3. Co praví Bůh o lživém jazyku? Přísl. 12, 22; 6, 16-19.

Pravda je z Bůha, ale podvod v jakékoliv formě je z ďábla. Kdo se jakýmkoliv způsobem odchyluje od přímé pravdy, oddává se moci zlého.

4. Jak máme vždy mluvit se svým bližním? Zach. 8, 16.17.

Bůh si přeje, abychom mluvili jen pravdu. Ale pravdu nesmíme pronášet ledabyle. Jestliže to, co chceme říci, mělo by sloužit k zármutku nebo k pohoršení, je lépe, když neřekneme nic, ačkoliv bychom byli bezpečně přesvědčeni, že to, co chceme říci, je čistá pravda.

Svědomitý člověk, než otevře ústa, uvažuje, zda budou jeho slova balzámen neb ránou do srdce bližního.

5. Co čeká toho, kdo ve své řeči není svědomitý? Zjev. 22, 15.

6. Jaké předsevzetí bychom si proto měli učinit? Žalm 39, 2.

Lidé, kteří používají jazyka nepromyšleně a nesvědomitě, jsou považováni za největší hříšníky, kteří nemohou dosáhnout života věčného. Jazyk je malý úd; nenaučíme-li se ho však svědomitě užívat, může nás vyloučit z království Božího.

SVĚDOMITOST V PRÁCI.

7. Jaký je poměr křesťanů k užitečné práci? Řím. 12, 11.

Užitečná práce je požehnáním a ne zlořečenstvím. Lenivost ničí pozemské i duchovní blaho. Svědomitě vy-

konaná práce přináší radost ze života a vnitřní uspokojení. Stojatá voda je odporná, ale tekoucí voda šíří ve svém okolí život, zdraví a veselost. Proto nám Písmo sv. radí, abychom nebyli v práci leniví.

8. Od které malého tvora má se lenivý učit usilovné a svědomité práci? Přisl. 6, 6-8.

9. Jak nás napomíná Písmo k pracovitosti? 2. Tess. 3, 11.12.

Usilovnost nám pomáhá vykonávat správně naše povinnosti v práci tělesné i duchovní. Vede nás také k správnému využití života. Jsme-li usilovní, nezbyvá nám čas na nerozumné i výstřední věci.

10. Kdo má jediné nárok na zasloužený odpočinek? 2 Mojž. 20, 9.10.

Bůh praví: Šest dní pracovati budeš a sedmý den odpočineš! Tento Boží příkaz platí pro práci duchovní, duševní i tělesnou. Jen ten má právo na odpočinek, kdo šest dní svědomitě pracoval. Kdo bezdůvodně a lehkovážně zanedbává svou práci, hřeší proti zákonu Božímu. Jestliže někdo nepracuje, musí být jeho životní potřeby kryty z práce jiných. Kdo tak činí bezdůvodně, hřeší i proti bližnímu.

11. Jak máme konat svou práci? Efez. 6, 6.7.

12. Co zaslubuje Kristus pracujícím? Mat. 11, 28.

13. Oč musíme usilovat, máme-li být svědomitými lidmi? Před kým máme mít čisté svědomí? Skut. 24, 16.

14. Budou nesevědomití lidé spaseni? Zjev. 21, 8.

Svědomitost je jeden z projevů praktického křesťanského života. Jako magnetická jehla ukazuje stále na sever, tak nám naše svědomí ukazuje stále na Boha. Podle toho, jak je naše svědomí citlivé, tak dobré neb zlé jsou naše skutky a takový je celý náš křesťanský život.

Čtení Bible: Iz. 20—44.

31. úkol — 2. srpna 1952.

SOBECTVÍ PŘEKÁŽKOU NA CESTĚ SPASENÍ.

Úvodní text: Amen, pravím vám, že bohatý nesnadně vejde do království nebeského. Mat. 19, 23.

1. Jaký postoj máme zaujmout k potřebám bližního podle slov Pána Ježíše? Mat. 5, 42.

2. Proč nemáme hromadit na zemi poklady? K jakému účelu jich máme použít? Mat. 6, 19.

3. Jaké sociální nařízení dal Bůh svému lidu ve starém zákoně? 5. Mojž. 15, 7.8.

Praktická pomoc bude o mnoho účinnější než samo kázání. Pravý křesťan nebude myslet jen na své pohodlí, na sebe samého, ale bude mít zálibu v pomoci bližnímu. Kdo jen hovoří o lásce a prakticky ji nedokáže, je podobný prasklému zvonu, který nikdy nevydá čistého zvuku. Přebývá-li v nás Duch Kristův, budou naše srdce plna božského soucitu s bližními.

4. Co mají činit křesťané, kteří mají pozemské majetky? 1. Tim. 6, 17.18.

Sobectví znamená smrt. Žádné ústrojí našeho těla by neobstálo, kdyby sloužilo jen sobě. Každý úd těla je

určen k tomu, aby sloužil jinému údu. Oči umožňují nohám bezpečný krok, ruce zajišťují potravu žaludku, tento zase zajišťuje rukám další sílu atd. Na příkladě našeho těla vidíme též krásný obraz a úspěch společné práce.

5. Jak se projeví podle slov Jakuba pravé a čisté náboženství? Jak. 1, 27.

6. Jaký význam by měla naše víra bez skutků? Jak. 2, 14.

Kdyby byla naše víra v životě správně a plně projevována, byl by její vliv o mnoho větší. Všude je vyznáváno náboženství podle jména, ale takové náboženství nemá velké ceny. Můžeme vyprávět, že jsme následovníky Ježíše, že věříme celé pravdě Slova Božího, ale to bližnímu nikterak neprospěje, nebude-li vyznáváná pravda prakticky uplatněna v životě. Jeden správný příklad, jeden skutek upřímné bratrské lásky bude mít pro bližního větší význam než všechno naše vyznání.

7. Z jaké pohnutky máme pomáhat a sloužit bližním? Mat. 6, 2; 2. Kor. 5, 14.

Pán Ježíš nás varuje, abychom nedávali a nepomáhali jen proto, abychom získali pozornost a chválu jiných. Takové smýšlení a jednání by velmi snížilo naši duchovní úroveň. Pohnutkou našich dobrých skutků má být vždycky láska.

NEBEZPEČÍ SOBECTVÍ A BOHATSTVÍ.

8. S jakou otázkou přišel k Pánu Ježíši bohatý mládenec? Jakou odpověď dostal? Mat. 19, 16.17b.

9. Jak zkoušel Pán Ježíš jeho zbožnost? v. 21.

**10. Proč odešel smuten od Ježíše? Kterým dvěma pá-
nům nemůžeme současně sloužit? V. 22. Mat. 6,24.**

Tento mladý muž chápal jen povrchně Boží vůli. Posuzuje své náboženství podle lidského měřítká domníval se, že je bez vady. Ale jeho povaha vlastnila něco, čeho si sám nebyl vědom a co ho odlučovalo od Krista. Bylo to sobectví. Biblická zpráva praví: Odešel, smuten jsa, nebo měl statků mnoho. — Ježíšův požadavek: „Jdi a rozdej svůj majetek chudým“ — byl pro jeho sobecké a lakomé srdce příliš velkým. Proto raději opustil Ježíše i naději života věčného a volil cestu zahynutí se svým mamonem. Kéž je nám tento výstražný příklad k poučení!

11. Co řekl potom Pán Ježíš o bohatých a o nebeském království? Mat. 19, 23.

Kristus věděl, že bohatství skrývá v sobě nebezpečí odvedení srdce od Boha. Je skoro nemožné mít bohatství a nepřilnout k němu srdcem. Kdo své bohatství miluje, učiní si je modlou a skládá v něm svou naději, nemůže být pravým následovníkem Ježíše. Nemůže být následovníkem toho Ježíše, který „chodil dobře čině“ a sám neměl, kde by hlavu sklonil. Clarke k tomu připomíná: „Pozemské bohatství je velkou překážkou spasení, protože je téměř nemožné mít je a nepřilnout k němu srdcem.“

12. Co praví dále Pismo o sobeckém shoně bohatých? Jakub 5, 1-3.

13. Jakým způsobem nahromadili své bohatství? Kdo bude s nimi spravedlivě účtovat? v. 4.

14. Nač používají soběčtí a bohatí lidé svých prostředků? v. 5.

Zde se Písmo s celou rozhodností a horlivostí staví proti polnohospodářským boháčům, kteří žili v pohodlí a rozkoších, zatím co zkracovali spravedlivou mzdu dělníkům, kteří v potu tváře obdělávali jejich pole. Mohou být takoví lidé spasení? Jistě ne! Slovo Boží jasně odsuzuje jejich nesociální citění a chování.

Ze slov samého Ježíše jsme se dověděli, že sobectví a bohatství jsou velkými překážkami na cestě do nebeského království.

Z příkladu bohatého mládence vidíme, že ti, kteří chtějí následovat Krista, musí umět odpoutat se od mamonu tohoto světa a celou svou bytostí sloužit Bohu a bližnímu. Tak to činil Pán Ježíš a ti, kteří chtějí být jeho následovníky, musí jej i v tom následovat.

Čtení Bible: Iz. 45 — Jer. 3.

32. úkol — 9. srpna 1952.

POKÁNÍ.

Úvodní text: Naplnil se čas, a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangelium. Mark. 1, 15.

POKÁNÍ — UČENÍ JANA KŘTITELE, P. JEŽIŠE I APOŠTOLŮ.

1. Jak připravoval Jan Křtitel lid ku přijetí P. Ježíše? Mat. 3, 1.2.8.

2. K čemu směřoval křest Janův? Mat. 3, 11. Mark. 1, 4.

3. Jak začal své působení sám náš milý Spasitel? Mark. 1, 15. Mat. 4, 17.

Kdyby lid nepoznal svůj hřích a svou bídu, netoužil by po Spasiteli, člověk, který se domnívá, že jest zdrav, nevyhledává lékaře.

4. S jakým vzkazem posílal Pán své učedníky ještě za svého pobytu na zemi? Mark. 6, 7.12.

Přijetí učedníků P: Ježíše a jejich poselství bylo tak důležité, že zamítnutí jich mělo dalekosáhlé následky, neb Sodomským a Gomorským mělo býti lehčeji v den soudný. Mat. 10, 14.15. Mark. 6, 11.

5. Co vytýkal Pán městům Korozaím, Betsaidě a Kafarnaum? Mat. 11, 21.23.

6. Co se stane s tím, kdo nečiní pokání? Luk. 13, 3.5.

7. Jaká je radost v nebi nad každým jednotlivcem, pokání činícím? Luk. 15, 7.

8. Co měli činit všichni, kteří slyšeli slovo evangelia? Sk. 3, 19.

V ČEM SPOČÍVÁ POKÁNÍ.

9. V čem záleží pravé pokání? Ez. 18, 29-32.

Jest dobré naříkati nad svými hříchů, ale pravé pokání značí vzdáti se hříchů a míti je v ošklivosti. Jestliže pokání nepůsobí nápravu, není pravé.

10. Jak se projeví pravé pokání? Mat. 21, 28.29. Ef. 4, 28.

Kdo změní svůj názor o způsobu života, v síle Boží změní také svůj život. Ať jakkoliv člověk přestoupil vůli

Boží, to jest přikázání Boží, jestliže činí pokání, bude hledět vše napravit.

11. Jaký příklad pravého pokání nám podává slovo Boží? Luk. 19, 8; 22, 62.

Zacheus, ač k tomu nebyl vyzván, sám napravuje, v čem pochybil, ba ještě mnohem více jest ochoten dáti. Také Petr měl velikou lítost po zapření svého Mistra a plakal hořce. Pán jej po svém zmrtvýchvstání uvedl opět v úřad apoštolský. Jan. 21, 15-17.

12. V čem měli činití pokání věřící církve efezské? Zj. 2, 4.5.

Když věřící ustali v horlivosti a v první lásce k Pánu, žádal Pán nápravu a žada ji dodnes.

13. V čem vyzývá Pán k pokání v církvi pergamenské a tyatirské? Zj. 2, 14-16. 20.21.

Učení Balámovo jeví se v úplatcích a v ústupcích pro časný zisk. Mikulášenci zavrhovali Boží zákon a usilovali o přední místa v církvi. Jezábel zaváděla falešné proroky a odváděla lid od Boha. Proto praví Pán, aby činili pokání a vzepřeli se falešnému učení.

14. Proč mají činití pokání v církvi sardinské a laodicejské? Zj. 3, 2-3. 16.19.

Nemáme zůstávati na poloviční cestě v následování Spasitele, jako činili sardinští, a nemáme být vlažnými k věcem Božím, jak se to všeobecně projevuje až dodnes.

15. Proč až dosud Pán lidem shovívá? II. Petr. 3, 9.

Čtení Bible: Jer. 4--26.

33. úkol — 16. srpna 1952.

PŘIKÁZÁNÍ BOŽÍ.

Úvodní text: Chceš-li dosáhnouti věčného života, o-
stříhej přikázání. Mat. 19, 17.

PŘIKÁZÁNÍ DESATERA VŮČI BOHU.

**1. Na která přikázání ukazuje Pán v úvodním textu?
Mat. 19, 18.19.**

Pán Ježíš některá přikázání cituje, aby nebylo něja-
kého nedorozumění, o která přikázání se jedná. Pán po-
ukazuje na desatero Božích přikázání.

**2. Co se dělo, když Pán Bůh svá přikázání sděloval
lidu? II. M. 19, 16.18.**

Proto dopustil Pán hřímání s křížujícími blesky, aby
se lid bál přestupovat přikázání Boží, aby se bál hřešit.
neboť přestoupení zákona Božího jest hřích. I. Jan 3, 4.

**3. Na kolik částí jest rozděleno desatero Božích při-
kázání? II.M. 31, 18**

Bylo napsáno na dvou deskách. Na jedné, jak máme
ctít Boha, na druhé, jak se máme chovati vůči bližním.

4. Jak zní přikázání první? II. M. 20, 3.

Lidé toto přikázání již v dřívějších dobách samovolně
změnili a učí lid: V jednoho Boha budeš věřit. Zde není
ukázán. který a jaký Bůh, hlavně když jest jeden. Učinili
to přikázání dvojsmyslným.

5. Které jest přikázání druhé? II. M. 20, 4-6.

Nemají se dělati žádné rytiny nebo obrazy k uctívání. Kdo to činí upadá v nelibost u Boha.

6. Jakou pohrůžku dává Pán těm, kteří berou jméno Boží nadarmo? II. M. 20, 7.

Poněvadž se toto přikázání v lidu neujalo, tak ho církev zkrátila a pohrůžku prostě vynechala.

7. Co přikazuje Pán v přikázání čtvrtém? II. M. 20, 8-11.

Toto přikázání má svůj původ již v ráji, neb sedmého dne P. Bůh odpočinul od svého díla, které konal, aby se mohl věnovati člověku. Tento den, který sám Pán Bůh oddělil, požehnal a posvětil, zůstává dnem požehnaným po všechny věky. Jest vůbec nemyslitelné, aby P. Ježíš, Boží milý Syn, znesvětil to, co jeho milý Otec požehnal a posvětil.

PŘIKÁZÁNÍ VŮČI BLIŽNÍM.

8. Co obsahuje přikázání páté? II. M. 20, 12.

Ctit otce i matku, jest přikázání, v kterém dává Pán zaslíbení. Kdo nectí a pohrdá otcem neb matkou uvaluje na sebe zlořečenství. Př. 30, 17.

9. Co nemáme činit dle přikázání šestého? II. M. 20, 13.

Dle Pisma sv. i ten, kdo nenávidí brata svého, jest přestupníkem tohoto přikázání. I. Jan. 3, 15.

10. Čeho se má člověk dále vystříhat dle přikázání sedmého? II. M. 20, 14.

Všeliký hřích jest kromě těla, ale kdo smilní, ten proti svému vlastnímu tělu hřeší. I. Kor. 6, 18.

11. Jak se chovati máme k věcem svého bližního? II. M. 20, 15.

Písmo sv. nás učí, abychom láskou bratrskou jedni k druhým nakloněni byli a poctivostí se vespolek předcházeli. Řím. 12, 10.

12. K čemu nemáme nikdy propůjčiti jazyk? II. M. 20, 16. Jak. 3, 5-6.

13. Před čím nás varuje přikázání desáté? II. M. 20, 17.

Čtení Bible: Jer. 27—48.

34. úkol — 23. srpna 1952.

ZÁKON A EVANGELIUM.

Úvodní text: Nestydím se za evangelium Kristovo; moc zajisté Boží jest k spasení každému věřícímu. Řím. 1, 16.

ZÁKON BOŽÍ.

1. Co jest základem vlády Boží? Ez. 20, 11. Žalm 89, 15.

Jest to Boží zákon, Boží spravedlnost. Také člověka postavil Bůh pod zákon, který je nevyhnutelnou podmínkou jeho bytí vůbec. Byl poddán vládě Boží a také žádná vláda nemůže být bez zákona. Celá příroda. všechno stvoření jest ovládáno zákony. Přestoupení těchto zákonů přináší neposlušným jen neštěstí. (Podobenství 38.)

2. Na čem a kým byl Boží zákon napsán? II. M. 31, 18; 32, 15-16.

Pán Bůh to nesvěřil člověku, poněvadž jest chybuující, a pak, aby se neřeklo, že to psal člověk. Na deskách kamenných byl Boží zákon napsán, aby se nedalo nic vymazat nebo změnit.

3. Kam vkládá Pán svůj zákon po těch dnech, to jest po Kristu? Žid. 10, 14.15.

4. Jaký důkaz podává P. Ježíš o nezměnitelnosti Božího zákona? Mat. 5, 19. Luk. 16, 17.

Když praví Pán, že ani písmenko v zákoně Božím nesmí být změněno a že snáží jest u Pána-Boha nechati nebi a zemi pomínouti, než aby v zákoně jeho jedno písmenko bylo změněno, pak jest zákon Boží jistě nezměnitelný a veliké důležitosti.

5. Přijme Pán Bůh ustanovení lidská za své? Mat. 15, 9.13.

6. Jak nazývá ap. Jakub Boží zákon, zapojený v lásce? Jak. 2, 8.

7. Může však zákon někoho ospravedlnit? Řím. 3, 20.

Zákon jest přirovnán k zrcadlu. Jak. 1, 23.24. Bylo by rozumné zrcadlo rozbít nebo odstranit, když nám ukázalo, kde a jak jsme umazáni? Bylo by správné odstranit Boží zákon, když nám zjevuje hřích?

EVANGELIUM VE SPOJENÍ SE ZÁKONEM BOŽÍM.

8. V kom máme jedině spasení? Řím. 8, 3.

Zákon Boží nás nemůže spasit, tím méně zákon ceremoniální, který nastiňoval pouze vykoupení v Kristu.

Již Wesley, jeden ze zakladatelů církve metodistické, praví: Není třeba rušit zákon, aby v platnost uvedeno bylo evangelium. Ve skutečnosti nenahrazuje jedno druhé, ale cele se spolu shodují. Zákon vždy razí cestu evangeliumu a poukazuje na ně. Evangelium zase vždy vede k přesnému plnění zákona.

9. Co jest evangelium? Řím. 1, 16.

Evangelium přináší radostné poselství o vykoupení, o záchraně člověka. Zjevuje nám, že Ježíš vzal na sebe naši vinu hříchu, šel na Golgotu, kde byl za nás odsouzen, abychom my byli zachováni životů.

10. Může nás zákon se všemi skutky bez Pána Ježíše zachovat? Řím. 3, 20.

11. Může nám prospěti víra, která nemá skutků? Jak. 2, 17.20.

Někdo praví, že nás jen skutky mohou spasiti, jiný zase tvrdí, že skutky netřeba dělati, že nás jen pouhá víra spasí. Jeden převozník často převážel věřící obou směrů a často slýchal jejich rozepři. Tu jednou, když zvěděl, že se budou společně převážet, napsal na jedno veslo „víra“, na druhé „skutky“. Když se tázal, jak mají jet, zdali vírou nebo dle skutků, tu každý chtěl po svém, ale nikam to nevedlo. Poznali, že musí být v činnosti víra i skutky, aby se dostali kupředu. Kdyby nebylo zákona, nebylo by ani hříchů, a kdyby nebylo hříchů, nebylo by třeba evangelia. Oboje je nutné. Zákon a evangelium jsou nerozlučitelně v sobě zapojeni.

35. úkol — 30. srpna 1952.

ZNOVUZROZENÍ.

Úvodní text: Nediviž se, že jsem řekl tobě: Musíte se znovuzrodit. Jan. 3, 7.

PŘIROZENÝ ČLOVĚK.

1. Kdo přišel k P. Ježíši v noci a co si přál vědět? Jan 3, 1-3.

Dle odpovědi P. Ježíše, který znal myšlení člověka, jest zřejmé, že se Nikodém táhal po dosažení věčného života. Poněvadž člověk v prvním tělesném zrození jest hříšný a porušitelný, nehodí se pro království Boží. Musí se znovuzrodit, musí se státi novým člověkem.

2. Jaké je srdce člověka a jaký je každý od přirozenosti v prvním zrození? Jer. 17, 9. Ef. 2, 3.

Srdce lidí jest opravdu lstivé a velmi převrácené, vždyť jest řízeno hrozným nepřítelem, který se v srdci člověka usadil. Ef. 2, 2. Vezmeme příklad náboženských vůdců za doby pozemského života Spasitele. Jejich srdce byla naplněna takovou zlobou, že až k smrti pronásledovali nevinného Ježíše. Nechtěli vstoupiti do síně Pilátovy, aby se neposkrvnili. Jan 18, 28.

3. Co je příčinou převráceného stavu člověka? Řím. 1, 21.28.

4. Jak vypadá člověk neobrácený v prvním zrození? Řím. 1, 29-31. Gal. 5, 19-21.

Když by Bůh operoval naše srdce, našel by tam zárodky smilstva, lakomství, zlosti, hněvu, závisti, nenávisti, pýchy, svárů, lsti, zlých obyčejů a podobných špatností. Někdo zabředne do jmenovaných nepravostí více, jiný méně, ale sklony k tomu má každý.

NUTNOST ZNOVUZROZENÍ.

5. Jak můžeme podle slov P. Ježíše dosáhnouti věčného života? Jan. 3, 7.

Jestli chce někdo činiti dobré, musí se nejprve sám státi dobrým. Znovuzrození jest počátek nového života, neb jinak spěje člověk k smrti.

6. Jak si Nikodém představoval znovuzrození? Jan 3, 4.

Že by se člověk mohl navrátiti do života matky a tak se znovuzrodit? To věří spiritisté, kteří učí o provtělování se. Jest to však veliký klam.

7. Co praví o tom sám náš Spasitel? Jan 3, 6.

Kdyby se člověk třeba stokrát narodil v těle, vždy zůstává tělo, ale něco takového vůbec neexistuje, neboť P. Ježíš učí o vzkříšení. Jan 5, 28.29. Mrtví nemají žádné možnosti rozhodovat. Kaz. 9, 5-6.

8. Jak ličí Pán znovuzrození? Jan 3, 5.

9. Co nás očisťuje od poskvrn hříchů? I. Jan. 1, 7.

10. Co připomenul P. Ježíš Nikodémovi? Jan 3, 13-15.

Pán Ježíš je zde symbolisován hadem, neb na hadu lpí zlořečenství, a P. Ježíš vzal zlořečenství hříchů našich na sebe a za nás šel cestou na Golgatu, cestou smrti.

11. Co se stane s tím, kdo uvěřil v Pána Ježíše? Jan 3, 16.

12. Co má učiniti každý, kdo uvěřil v Pána Ježíše? Mat. 28, 19. Mark. 16, 16.

U vodě se rodíme, proto ten nový rod u uvěře v Pána Ježíše jde opět vodou skrze křest, a znamená umřítí starému způsobu života a jíti za Kristem, začítí život nový.

Čtení Bible: Ezech. 4—35.

36. úkol — 6. září 1952.

DŮKAZY ZNOVUZROZENÍ.

Úvodní text: S Kristem ukřižován jsem. Živt jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Že pak nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem, kterýž zamiloval mně a vydal sebe samého za mne. Gal. 2, 20.

ZNAMENÍ ZNOVUZROZENÍ.

1. Co jest jedním ze znamení znovuzrození? I. Jan. 5, 1.2.

Zde jest víra spojena s láskou. Bez P. Ježíše není spasení. Jako dítě obrácí se k své matce, tak se přidržujeme P. Ježíše, jako jediného našeho Vykupitele.

2. Co dělá znovuzrozený člověk? I. Jan. 5, 4.

Přijetím Ducha sv. stává se věřící učasten božské povahy. Svému Duchu dal Kristus božskou moc, aby přemohl zděděné i získané náklonnosti k zlému a vtiskl věřícímu Kristovu povahu. (Život P. J. 387.)

3. Jak zřejmé jest oddělení se křesťana od špatnosti světa? Jan 17, 14 Jak. 4, 4.

4. Čím se stáváme po znovuzrození? Ef. 2, 19.

5. V čem máme mít zálibu, když nás Pán povolává k následování sebe? Jer. 15, 16.

6. Co jest jasným znamením znovuzrození? I. Jan. 3, 9.

Jsme-li přiodiní spravedlností Kristovou, nemáme žádného zalíbení v hříchu. Můžeme se sice dopustiti poklesku, neb satan činí různé nástrahy ke klopýtnutí na cestě za Kristem, přece však budeme nenáviděti hřích, který Synu Božímu způsobil tolik utrpení.

ŽIVOT ÚPLNÉHO OBRÁCENÍ.

7. K čemu vybízí náš Spasitel všechny, kteří k němu přišli? Jan 15, 4.

8. K čemu nabádá ap. Jan? I. Jan. 2, 28.

Jak je potřebné pro nás přijíti k Pánu Ježíši! Vždyť On jediný může z nás sejmouti tíhu hříchu. Ale je také velmi nutné zůstávati v Něm. Jako ratolest oddělená od stromu nemůže více nésti ovoce a také k ničemu se nehodí, tak i člověk, když by se odloučil od Pána, šel by k záhubě.

9. Z koho se narodil, kdo následuje Pána Ježíše, čině spravedlnost? I. Jan. 2, 29.

Jestliže se cele Pánu odevzdáme, byť by byl náš život sebe hříšnějším, přece pro něho budeme pokládáni za spravedlivé. Onť jest pak naše spravedlnost. Osobitá povaha Kristova zaujme místo povahy naší a Bůh nás při-

jímá na milost a chce s námi jednat, jako kdybychom nikdy nebyli zhřešili. (Cesta 66.)

**10. Co dále má činiti ten, kdo se z Boha narodil?
I. Jan. 4, 7.16.**

11. Jak se má projevovati opravdová láska? I. Jan. 3, 18.

12. Koho nám dává Pán, zůstáváme-li v NĚm? I. Jan. 4, 13.14.

**13. Co činiti bude ten, kdo jest veden Duchem sv.?
I. Jan. 3, 24.**

14. Z jakého popudu podřizuje se obrácený člověk konání vůle Boží? Řím. 5, 5.

Duch sv. nejprve obviňuje z hříchu, vede nás k poznání Spasitele, dává nám znát, že jsme se stali dítkami Božími, ujišťuje nás o Boží lásce, dává sílu k novému životu v následování P. Ježíše, chrání ode všeho zlého, a tak vede bezpečně cestou života.

15. Jak se projevuje ovoce Ducha sv.? Gal. 5, 22.

16. Co se pak stane s těmi, kteří zůstávají v Pánu Ježíši, vedeni jsouce Duchem sv.? Kol. 3, 3.4.

Čtení Bible: Ezech. 36—Dan. 9.

37. úkol — 13. září 1952.

VÝSLEDKY ZNOVUZROZENÍ.

Úvodní text: Díky činice Otci, kterýž hodné z nás učinil účastnosti losu svatých v světle, kterýž vytrhl nás z

moci temnosti a přenesl do království milého Syna svého. Kol. 1, 12-13.

DARÝ ZNOVUZROZENÍ.

1. Co přináší s sebou znovuzrození? I. Jan 5, 11.

2. Koho musí každý přijmout, chce-li mít zaručený věčný život? I. Jan 5, 12.

Jako bez narození není života, tak bez znovuzrození není věčného života, který jest podmíněn přijetím Pána Ježíše.

3. Jaké právo dává Pán těm, kteří přijali Pána Ježíše Jan 1, 12. Řím. 8, 16-17.

Jsme-li přijati za dítky vírou a přijetím P. Ježíše, pak se stáváme přirozeně i dědici věčného života a království Božího, které nám vydobyl a zajistil náš milý Spasitel.

4. Jaké odění dostává znovuzrozený člověk? Kol. 3, 10.

Obléká nového člověka, podle obrazu toho, kterýž jej stvořil. Pak zajisté musí svléknouti starého člověka, který se projevuje v nečistotě života, v hněvu, zlosti, prchlivosti, ve špatném mluvení, ve lži a v podobných nectnostech. Kol. 3, 5-9.

5. V co bývá proměněn člověk, když svlékl starého člověka? II. Kor. 3, 18.

6. Čím naplňuje Pán srdce znovuzrozeného? Řím. 5, 5.

Láska u starého a nového člověka se projevuje různě. Hřešiti jest lidské. Neobrácený člověk hřeší a nic si z toho

nedělá, někdy se tím i chlubí. V hříchu zůstávají jest ďábelské, neboť jen ďábel chce, aby člověk trval v hříchu a s ním zahynul.

7. Jak nám to Pán umožňuje, abychom mohli hřích opustiti? II. Petr. 1, 4.

ZNOVUZROZENĚMU ČLOVĚKU UDÍLÍ PÁN VŠE NOVÉ.

8. Jak jest nazván ten, kdo je vírou v Kristu znovuzrozen? II. Kor. 5, 17.

9. Čím se stává znovuzrozený člověk, byť jeho dřívější život byl všelijaký? I. Petr. 2, 10.

10. Jakou cestou kráčí nadále člověk Boží? Žid. 10, 19-20.

dostává

11. Co ~~dává~~ ten, který se znovu narodil? Zj. 2, 2, 17.

Každý dostává po prvním narození jméno. I po druhém narození Pán nám chce dáti jméno nové, napsané ne na papíře, ale na kaménku bílém. Kámen značí tvrdost — stálost, a bílá barva čistotu. Jméno na kaménku bílém značí, že vykoupeným bude dáno jméno nové natrvalo v čistém prostředí.

12. Jaký oblek dostane ten, kdo zde kráčí v novém životě? Luk. 15, 22.

Roucho první jest odění, jaké měl člověk po stvoření před hříchem, když krácel v čistotě, nevinnosti a svatosti.

13. Kam chce Pán Bůh přesaditi každého znovuzrozeného člověka? Zj. 21, 1. II. Petr. 3, 13.14. Kol. 1, 12.13.

Člověk nevěřící poznává život rostlinný, živočišný, svět zemský. Věřící však krom toho poznává i svět nebeský. Říše rostlinná zasahuje do říše země. Říše živočišná zasahuje v rostlinstvo. Pán Bůh zasahuje do lidstva a přesazuje do království svého.

Čtení Bible: Dan. 10—Amos 9.

38. úkol — 20. září 1952.

POSVĚCENÍ.

Úvodní text: Pokoje následujte se všechněmi a svatosti, bez níž žádný neuzří Pána. Žid. 12, 14.

POSVĚCENÍ ZNÁZORNĚNO „V OBĚTI POSVĚCENÍ.“

1. Jak se konala oběť posvěcení ve starém zákoně? III. M. 8, 22.23a.

2. Co předcházelo oběti posvěcení? III. M. 8, 14.18.

Oběti posvěcení předcházela oběť za hřích a oběť zápalná. Oběť za hřích musela být přinášena k sejmutí a očištění hříchů, oběť zápalná byla dobrovolná a byl v ní znázorněn projev lásky, neboť P. Ježíš vydal sebe dobrovolně z lásky k nám v oběť za naše nepravosti. Oběť posvěcení byla též krvavá.

3. Proč byla oběť posvěcení krvavá? Řím. 6, 10.11.

4. Kam byla vnášena krev při oběti posvěcení? III. M. 8, 23-24.

Krev oběti přišla zpět na člověka, to znamená, že utrpení, umírání a smrt P. Ježíše je zjevné při každém věří-

cím v jeho boji proti hříchu a vlastnímu „já“. Ap. Pavel praví: Na každý den umírám, — I. Kor. 15, 31. Jizvy P. Ježíše na těle nosím. Gal. 6, 17. Spolu s Ním ukřižován jsem, abych nesloužil hříchu. Řím. 6, 6.

5. Proč bylo při oběti posvěcení pomazáno ucho, palce pravé ruky a nohy? III. M. 8, 23-24.

Přijímáme-li posvěcení skrze oběť Kristovu, nemáme činit nic, co by se Pánu nelíbilo, kam by P. Ježíš s námi nešel. Kol. 2, 6-7.

VZRŮST V POSVĚCENÍ.

6. Jaká je vůle Boží pro nás? I. Tes. 4, 3.7.

7. Co by nás navždy odloučilo od Boha? Žid. 12, 14.

8. Čí mocí je nám umožněno posvěcení? II. Tes. 2, 13.

9. Jak dokonale vysvobodí Kristus ty, za něž zemřel? Mich. 7, 18.19. Sk. 26, 18.

Odpuštění hříchů není jediným výsledkem smrti Kristovy. Tu nekoněčně velikou oběť nepřinesl Pán jenom ke shlazení hříchů, nýbrž, aby též lidská podstata byla znovu-zřízena, obnovena a připravena pro přítomnost Boží. Satan jásá, slyší-li, že vyznavači Kristovi omlouvají své chyby. Takové omlouvání vede ke hříchu, a pro hřích není omluvy. Každé věřící dítě Boží činící pokání, může dosáhnouti svaté povahy, života podobného Kristu.

10. Které vlastnosti křesťanské je potřeba při posvěcení právě tak, jako při ospravedlnění? Sk. 26, 18. Kol. 5, 6.

„Kdo se domnívá, že hřích v něm jest silnější než

moc Boží ku přemožení, ten již podlehl. Můžeme se těšit z přízně Boží. Kráčíme-li u víře v Pána Ježíše, nehledí na nás Bůh jako na hříšníky, ale jako na ospravedlněné v Kristu a On nás přetvořuje dle svého obrazu.“

11. Jak se dosahuje posvěcení? II. Kor. 7, 1. II. Petr. 1, 5-11.

Posvěcení jest dílo celého života, je to denní shodování se s vůlí Boží.

12. Jak úzce jest spojeno posvěcení s poslušností? I. Petr. 1, 2. Ez. 20, 12.

13. Oč prosil náš Spasitel svého Otce? Jan 17, 17.

Moc ku posvěcení jest v Kristu, zjevená skrze Slovo Boží.

Čtení Bible: Abdiáš 1—Agg. 2.

39. úkol — 27. září 1952.

VZRŮST KŘESTĀNA.

Úvodní text: „Ale pravdu činíce v lásce, rostme v něj všelikterak, v toho, kterýž jest hlava, totiž Kristus.“ Ef. 4, 15.

JEŽÍŠ NÁŠ VZOR.

1. Co praví Písmo o Ježíšově dětství? Luk. 2, 40.

2. V čem mladý Ježíš prospíval? v. 52.

3. Jakou zprávu máme o jeho poslušnosti? v. 51.

Pán Ježíš byl poslušným dítkem. Třebaže byl Synem

Božím, neždráhal se vykonávat jakoukoli tělesnou práci. Byl usilovným pomocníkem Josefovým v tesařské dílně. Ježíš na sebe přijal lidskou podobu, aby se ve všem stal každému z nás dokonalým vzorem a příkladem. Své schopnosti a moudrost nenechal nevyužity, ale plně jich využil v užitečné práci, čímž oslavil svého nebeského Otce a stal se požehnáním nejen ve své rodině, ale též mnohým jiným. Na tyto Ježíšovy příklady nesmíme zapomínat!

4. Na koho máme hledět i dnes ve svém životě? Žid. 12, 2.

5. Čemu nás chce Pán Ježíš naučit? Mat. 11, 29.

6. Jaké úrovně máme dosáhnout? Ef. 4, 13.

Když člověk něco dělá nebo kreslí podle vzoru, neudělá to hned dokonale, ale vytrvalým cvičením a típělivostí se k dokonalosti přiblíží. Podobně je tomu s naší snahou následovat Krista.

JINÉ PŘÍKLADY PRO VZRŮST NAŠEHO KŘESTANSKÉHO ŽIVOTA.

7. Který muž měl, podle Pisma podobné dětství jako Kristus? Luk. 1, 80.

8. Čeho se měl tento velký muž po celý život vystříhat? v. 15.

Když měl Jan Křtitel splnit své důležité životní poslání, měl se na Boží příkaz zdržet jakýchkoli alkoholických nápojů. Bůh věděl, že alkohol je škodlivým činitelem v lidském těle, proto jej zakázal užívat. Také my, jako lid Boží, zásadně neužíváme alkoholických nápojů ani jiných

jedů. Naše poslání na světě se ztotožňuje s posláním Janovým, proto též my se musíme chránit škodlivých a nezdravých věcí. Jen ve zdravém těle může přebývat zdravý duch a též i Duch Boží.

9. Kdy dokázal Jan Křtitel svou velikost? Jan 3, 30.

Hle, to je velikost a vyspělost povahy křesťana! Jsme už také my tak daleko, abychom se dovedli uskromnit ve prospěch svého bratra, svého bližního? Dokážeme nezávidět? Zamysleme se, kolik nám ještě k tomu chybí. Tohoto stupně musíme dosáhnout, máme-li být pravými dítkami Božími.

10. Jak Pán Ježíš za to Jana vyznamenal? Luk. 7, 28.

11. Čemu se můžeme pro vzrůst naší povahy naučiti od Mojžíše? 4. Mojž. 12, 3.

12. Jakým příkladem je nám Daniel? Jak vykonával svěřený mu úkol? Jakým se proto stal v očích Božích? Dan. 1, 8; 9, 23; 6, 4.

Daniel byl Bohu věrný, a věrně a svědomitě vykonával též všechny svěřené mu služby. Byl tak věrný, že ani jeho úhlavní nepřátelé na něm nemohli nalézt příčiny k obžalobě. Učme se od Daniele žít vždy zásadně a věrně!

13. Po jakých stupních musíme kráčet, chceme-li dosáhnout dokonalosti? 2. Petr. 1, 5-8.

ZPĚT DO RÁJE

Čtení Bible: Zach. 1 — Mat. 4.

40. úkol — 4. října 1952.

VÍTĚZNÝ ŽIVOT.

Úvodní text: Zjevilat se zajisté ta milost Boží spasitelná všechněm lidem, vyučující nás, abychom, odřeknouce se bezbožnosti a světských žádostí, střízlivě a pobožně živi byli na tomto světě. Tit. 2, 11-12.

VZORNÝ ŽIVOT.

1. Jak je nám umožněn život dle návodu ap. Jana?
I. Jan 5, 4.

2. Kdo z lidí je nám zvláště příkladem vzorného života? Žid. 11, 5. I. M. 5, 24.

Enoch chodil stále s Bohem, líbil se Bohu a také ho Pán vzal za živa do nebe.

3. Co bylo Enochovi zjeveno? Jud. 1, 14.

Enoch je zářným příkladem všem věřícím, žijícím před druhým příchodem P. Ježíše. On zvěstoval adventní myšlenku o návratu P. Ježíše k uskutečnění království Božího.

4. S kým jedině můžeme vésti vítězný život? Filip. 4, 13.

5. Jak zdůrazňuje ap. Petr, nezbytnost podrobiti se Kristu? I. Petr. 3, 15.

Budeme-li takovými vůči Bohu, spojí se s naší myslí i srdcem natolik, že v poslušnosti k Bohu uskutečnime všechny své záměry. Posvěcená duše nalezne největší radost ve službě Bohu. (Život P. J., 383.)

6. Čím si můžeme být jisti, když se vzepřeme d'áblu? Jak. 4, 7.

Při odpírání d'áblu musíme mít na zřeteli, že bojujeme proti nepříteli přemoženému. Je však třeba znát lest a úskoky satanovy. II. Kor. 2, 11. Nic satana tolik neznepokojuje jako když známe jeho záměry.

7. Čeho jest dále potřebí k vítězství? Jak. 4, 8.

Denně se máme přibližovat k Bohu a přijímati to, co jest nezbytné k našemu vzrůstu, právě tak, jako denně musíme uspokojovat tělesné potřeby. (Cesta 74.)

8. Které jsou požadavky duchovní?

Odpověď: Duchovní pokrm, modlitba a sloužení Kristu. Slovo Boží umrtvuje starou povahu a zplozuje nový život v Kristu. Modlitba je dýchání duše. Je to tajemství síly vnitřního člověka. Nejčistší a nejvyšší posvěcení se zjevuje v opravdovém přání a úsilí získávati duše pro Spasitele. Vždyť jedna zachráněna duše má větší cenu než celý svět.

ŽÍT PRO LEPŠÍ ZEM.

9. Jaká je naděje víry a kam nás chce Pán přenést? Filip. 3, 20. Kol. 1, 13.

Člověk může žít chvíli ve vodě, v oblasti ryb, ale musí mít oblek potápěče se stálou zásobou čerstvého vzduchu. V témž smyslu může křesťan žít křesťanským životem v tomto světě, ale musí mít výzbroj nebeskou a být posilován s hůry.

10. Jak často má být obnovován vnitřní člověk? 2. Kor. 4, 16.

11. Co musíme činit k obnovení této síly? Iz. 40, 31.

12. V jakém směru musí být nový člověk obnovován? Kol. 3, 10.

Křístus ve světa sebezapření, ve své pokoře, čistotě a svatosti, ve své nevýslovné lásce měl by naše duše naplnit vážnými úvahami. Pouze když Jež milujeme, když následujeme jeho příkladu, když se na Něho úplně spoléháme, býváme proměněni v jeho obraz. (Cesta 74.75.)

Čtení Bible: Mat. 5—26.

41. úkol — 11. října 1952.

POSELSTVÍ PÁNA JEŽÍŠE.

Úvodní text: Protož jdouce, učte všecky národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Ducha sv., učíce je zachovávatí všecko, co jsem přikázal vám. Mat. 28, 19-20a.

POVĚŘENÍ UČEDNÍKŮ V TEHDEJŠÍ DOBĚ.

1. Jaká moc byla dána P. Ježíši po jeho zmrtvýchvstání? Mat. 28, 18.

Byla mu dána všeliká moc na nebi i na zemi, tedy v celém vesmíru. Bůh povýšil Syna svého nade vše a dal Jemu jméno nad každé jméno, aby ve jménu P. Ježíše každé koleno klekalo, těch, kteříž jsou na nebesích, na zemi i pod zemí. Filip. 2, 9-10.

2. Čím pověřil P. Ježíš své učedníky ve své plné moci? Mark. 16, 15a.

3. Co se mělo naplniti podle předpovědi P. Ježíše? Mat. 24, 14.

Příkaz P. Ježíše učedníkům, aby šli po všem světě, se netýkal jen učedníku P. Ježíše tehdejší doby, ale týká se věrných Páně všech dob. Pán si přeje, aby se krásná zvěst evangelia donesla všude, po všem světě, což se v přítomné době naplňuje; evangelium P. Ježíše je již zvěstováno v tisíci sto třiceti jazycích.

4. Co dále přikázal Pán svým učedníkům? Mark. 16, 15b. Mat. 28, 19a.

Učte, kažte evangelium. Evangelium jest radostné poselství o vykoupení, o záchraň člověka skrze dokonalou oběť Beránka Božího — Pána Ježíše. Učí-li někdo o očištění nebo o věčném trápení, pak to přestává být evangeliem.

5. Bude Pán Bůh připomínat hříchy tomu, kdo uvěřil celým srdcem v Pána Ježíše? Žid. 10, 17.

Pán praví, že na nepravosti jejich nevzpomene více, tudíž nás také trestat nebude.

6. Kdy se stáváme učedníky P. Ježíše? Jan 8, 31.32.

Jsme-li ochotni učit se od našeho Spasitele, pak budeme přijímat vždy jen to, co jest pravda a odmítneme všelikou lež a klam, vše, co není z pravdy.

7. Jaký další příkaz dal P. Ježíš svým učedníkům? Mat. 28, 19b.

Křest malých dětí není křest, o kterém mluví P. Ježíš. Malé dítky, prsí požívající, nebude Pán vyučovat. Iz. 28, 29. Nejprve musí být víra a pak je teprve křest.

8. Co je křest? Řím. 6, 3-6.

Křest znamená umřítí starému způsobu života se všemi vášněmi a zlozvyky a žítí pak v tom pevném rozhodnutí učit se od P. Ježíše a následovat Jej. Proto jest křest přirovnán k pohřbu, což jest znázorněno ponořením do vody.

9. Jest nutné být pokřtěn? Mark. 16, 16.

10. Který čtvrtý příkaz dal Pán svým učedníkům? Mat. 28, 20.

Nezůstávat jen u víře, ale učit všech zachovávat to, co P. Ježíš přikázal.

11. Jaká přikázání dal P. Ježíš? Mat. 22, 37-40. Jan 13, 34-35.

Na prvním místě ukazuje Pán na lásku k Bohu a lásku k bližnímu, projevovanou v zachovávaní Božích přikázání. Mat. 19, 17-19. K těmto pak přidává přikázání nové, záležející v pospolitě, obětavé lásce následovníků Kristových. Kdo tyto čtyři body poselství Kristova nenese, nemá pravou a plnou víru.

PŘÍKAZ P. JEŽÍŠE UČEDNÍKŮM V POSLEDNÍ DOBĚ.

12. Co oznámil Pán již 730 let př. Kr.? Iz. 62, 11.

Pán oznámil, že dá v jisté době příkaz, aby se zvěstovalo poselství o druhém příchodu P. Ježíše.

13. Kdy a komu dal Pán tento příkaz? Zj. 10, 11.

Pán dává tento rozkaz svým učedníkům žijícím v poslední době před jeho příchodem po ukončení prorockého údobí 2300 let, jak to bylo zjeveno proroku Danielovi. 8, 14.17.19.

Čtení Bible: Mat. 27—Marek 16.

42. úkol — 18. října 1952.

TROJITÉ ANDĚLSKÉ POSELSTVÍ.

Úvodní text: I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteří bydlí na zemi, všelikému národu, pokolení i lidu. Zj. 14, 6.

PRVNÍ POSELSTVÍ.

1. Z kolika částí sestává každé poselství?

Odpověď: Ze čtyř, neboť má-li se poselství uskutečnit, musí být odesílatel, zpráva, doručitel a příjemce.

2. Kdo je odesílatelem tohoto poselství? Zj. 22, 16.

3. Jaký jest obsah tohoto poselství? Zj. 14, 6.

Toto poselství věčného evangelia musí obsahovat čtyři body poselství, které Pán svěřil svým učedníkům, to jsou:

a) Čisté, nefalšované učení P. Ježíše; jen takové má věčné trvání. Pán Bůh neuznává učení lidské za své. Mat. 15, 9.13. Zj. 22, 18.19.

b) Misijní duch, snaha o rozšíření evangelia po všem světě, v čemž jest zahrnuta láska a obětavost k dílu Božímu.

c) Křest, ne křtiny malých dětí, ale křest na základě víry. Jako P. Ježíš vešel v smlouvě s námi obětováním svého života k naší záchraně, tak ve křtu vcházíme my ve smlouvu s Ním, že Ho chceme následovat.

d) Ochota učit a zachovávat vše, co nám P. Ježíš přikázal.

4. Jaké další poselství dává Pán svým učedníkům v poslední době? Zj. 14, 7.

Je to zvěst o druhém příchodu P. Ježíše, aby každý vešel v soulad s Bohem, a aby se každý připravil pro vstup do království Božího.

5. Kdo je doručitelem tohoto poselství? Zj. 10, 11.

Když se blížila doba ukončení prorockého údobí 2300 let dle pror. Dan. 8, 14., Pán Bůh sám poukázal na důležitost toho času a mnozí pak začali zvěstovat příchod P. Ježíše. Tenkrát Pán přijíti nemohl, neb muselo být na zemi vykonáno ještě veliké dílo. Měla nastati plná reformace a toto čisté, věčné evangelium mělo se dostat všem národům všech jazyků, všemu lidu. K tomuto velikému úkolu nemohl Pán Bůh užiti církve, která plnou reformaci nepřijala a v příchod Páně nevěřila. Pán si použil jednotlivců z těch různých církví, kteří uvěřili v pří-

chod P. Ježíše a přijali plné světlo pravdy Boží. Tito se sdružili a sjednotili v lidu adventním, který se stal nositelem věčného evangelia a zvěstovatelem příchodu Páně.

6. Kdo má být příjemcem tohoto poselství? Zj. 14, 6.

Ti, kteří bydlí na zemi, to jsou všichni národové světa. Toto andělské poselství jest již rozšířeno ve více než v devíti stech různých řečí.

7. Co znamená slovo anděl? 6. Mat. 11, 10.

Slovo anděl znamená tolik jako poslaný, Jan Křtitel byl od Boha poslán a totéž platí o lidu adventním v poslední době. Ovšem, andělé Boží jsou lidem nápomocni v díle Božím.

8. Jaký příklad máme v člověku běžícím v poselství, který však nebyl poslán? II. Sam. 18, 19-29.

DRUHÉ A TŘETÍ ANDELSKÉ POSELSTVÍ.

9. V čem záleží druhé poselství? Zj. 14, 8.

V druhém poselství máme zvěst o pádu duchovního Babylonu, který vedl lid k odpadnutí od Boha.

10. Kdo je původcem tohoto Babylonu? Zj. 17, 5.

Jest to Řím, který změnil přikázání Boží, znehodnotil učení Kristovo a zavedl zmatek ve věcech víry.

11. Co oznamuje třetí poselství? Zj. 14, 9-11.

Toto poselství dává výstrahu, abychom nic neměli s Řimem a jeho falešným učením.

12. Co má činit každý člověk toužící po pravdě? Zj. 18, 4.

Čtení Bible: Luk. 1—20.

43. úkol — 25. října 1952.

ZA VYSOKOU CENU.

Úvodní text: „Neboť koupeni jste za velikou mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou!“

DRAZE VYBOJOVANÉ BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ.

1. Jak velmi působila na Ježíše tíha našich hříchů?
Mat. 26, 38.

Z těchto žalostných Ježíšových slov vidíme, jak velká úzkost svírala jeho dobré srdce. Vyvolal ji v něm jeho vševidoucí pohled na hrozné následky hříchu.

2. Oč Pán Ježíš prosil? v. 39. 42.

Pán Ježíš prosil svého nebeského Otce, aby, je-li to možné, zachránil člověka jiným způsobem. Otec na tuto Synovu prosbu neodpověděl. Nebylo jiné možnosti, proto se Pán Ježíš podřídil a vypil hořký kalich spasení až do dna.

3. Co svědčí o velkém boji Spasitelově? Luk. 22, 43-44.

Byl to okamžik, který rozhodl o osudu člověka. Andělé sledovali s napětím a upřímnou účastí vyvrcholení tohoto boje. Osud světa byl na vážkách. Kristus mohl odmítnout přijmout kalich, který měl pít hříšný člověk. Ale Ježíš věděl, že jedině on může tuto úlohu vykonat. Proto vzal hřích lidstva na sebe a rozhodl se podstoupiti smrt, aby člověka vykoupil.

4. Co pro nás Ježíš podstoupil? Luk. 23, 46.

5. Jak truchlila příroda nad smrtí P. Ježíše? Mat. 27, 45. 51.52.

6. Co poznali s hrůzou i ti, kteří se mu pod křížem posmívali? v. 54.

Boj byl dokonán, věčný život nám byl navždy zajištěný. Nic už na tom nelze změnit. Každý člověk, který uvěří a přijme Krista, může být zachráněn. Ježíš svými probodenými rukama otevřel brány nebe a k celému lidskému pokolení zvolal: „Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi jste a já vám odpočinutí dám!“ Mat. 11, 28.

NOVÁ ZEM ZASLÍBENA.

7. Co oznámil Bůh skrze proroka Izaiáše? 33, 17.

8. Jak to Pán zdůrazňuje ústy téhož proroka? Iz. 65, 17.

Jako následek hříchu přišla na svět smrt. Na světě umírá v každém století průměrně 2 miliardy lidí. Ale člověk umírající v Kristu má neklamnou naději na obnovení svého života v království Božím.

9. Co píše apoštol Petr? 2. Petr. 3, 7.

10. Kdy a jak se to má stát? v. 10.

11. Proč se tak stane? Iz. 24, 5-6.

12. Jaký poměr bude mezi lidmi před zřízením Božího království? v. 2.

Písmo praví, že nastane úsilí o zrovnoprávnění lidstva, že bude lid jako kníže, služebník jako jeho pán, kupující jako prodávající.

13. Co zjevil Pán Janovi na ostrově Patmos? Zjev. 21, 1.
14. Co bude přebývat na nové zemi? 2. Petr. 3, 13.
15. Jak musíme žít už zde, abychom se tam dostali?
v. 14.

Čtení Bible: Luk. 21—Jan 15.

44. úkol — 1. listopadu 1952.

POZEMSKÝ A NEBESKÝ KANÁN.

Úvodní text: „A vypravujete jim, řekli: Přišli jsme do země, do kteréž jsi nás poslal, kteráž vpravdě oplývá mlékem a strdí; a toto jest ovoce její.“

POZEMSKÝ KANÁN PŘEDOBRAZEM NEBESKÉHO.

1. Kolik mužů mělo jít přezkoumat zaslíbenou zem? 4.
Mojž. 13, 3.

Izraelský lid se šťastně dostal na hranici zaslíbené země. Aby se dříve dozvěděli jaká je to zem, jaká má města a obyvatele, vyslali dvanáct předních mužů, aby zem prohlédli a přinesli o ní zprávu.

2. Co měli tito mužové zjistit o obyvatelích země.? 4.
Mojž. 13, 18.19.

3. Co si přáli Izraelité vědět o městech? v. 20.

4. Oč měli ještě zájem? v. 21.

5. Čím tato zem oplývala? Jaké ovoce přinesli na ukázkou? v. 24.28.

6. Jakou zprávu přineslo deset mužů, kteří šli zem obhlédnout? Jak o ní mluvil Jozue a Kálef? v. 29-34; 14, 6-9.

Zde je nám jasně ukázáno, jak může člověk svým ja-
zvykem ovlivnit. Klidně a s radostí čekající lid byl těmito
falešnými zprávami tak znepokojený, že v táboře nastal
nářek, nepokoj a reptání.

**7. Co se stalo s těmi, kteří zavinili tento nepokoj? 4.
Mojž. 14, 37.**

NEBESKÝ KANÁN V PŘEDPOVĚDI.

**8. Co je nám zaručeno osobou a obětí P. Ježíše? Jan
3, 17.**

Spasení znamená záchranu pro věčný život. (Jan 15-16).
Kde a jaký bude ten věčný život zjevil nám Bůh ve svém Slo-
vě. Jako byli kdysi do pozemského Kanánu posláni mužo-
vé, aby o něm přinesli podrobné zprávy, tak i my máme
se zájmem zkoumat Písmo, v němž nám Pán mnoho zjevil
o Kanánu nebeském.

**9. Co nebude bít na obyvatele nové země? Žalm 121, 6.
Zjev. 7, 16b.**

10. Co všechno tam už nebude? Zj. 21, 4.

11. Bude tam poušť nebo pustina? Iz. Iz. 35, 6b.

Nová země bude tak dobře zavodněná, že tam nebude
žádných pustin. Zem přijde opět do svého původního stavu
v jakém byla před hříchem, takže celý povrch zemský se
bude podobat krásné zahradě.

Mnozí lidé mají velmi mlhavou představu o nebi a věčném životě. Domnívají se, že to bude místo, kde budou spasené duše trávit celou věčnost v neužitečné nečinnosti. Jak mylná představa! Písmo svaté nám o této otázce podává zcela jasné a logické zprávy. Bude to na této zemi, kde budeme žít a pracovat. Budeme stavět a sázet a nebude nás přitom rmoutit obava, že přijde válka nebo jiná pohroma, která by výsledky naší práce zničila. Není to podle Písma nic abstraktního, ale skutečný život na skutečně obnovené zemi.

12. O kterém městě nové země píše Sv. Písmo? Co z něho viděl Jan vytékat? Zj. 21, 1. 4.

Čtení Bible: Jan 16—Skut. 16.

45. úkol — 8. listopadu 1952.

ÚRODA A ZAMĚSTNÁNÍ NA NOVÉ ZEMI.

Úvodní text: „Neboť bydliti bude lid můj v obydlí pokojném, totiž v příbytcích nejbezpečnějších a v odpočívání nejpokojnějším.“ Iz. 32, 18.

ÚRODA NA NOVÉ ZEMI.

1. Jakého ovoce tam bude hojnost? Iz. 65, 21b.

2. Co připomenul P. Ježíš svým učedníkům při poslední večeři?

P. Ježíš řekl svým učedníkům při poslední večeři, že s nimi nebude více pít z vinného kmene až v království svého Otce. Nemluvil v duchovním smyslu, protože tím myslel skutečné víno z hroznů.

Proto též čteme, že vykoupení si zasadí na nové zemi vinice a budou pěstovat hrozny.

Příroda, která nesla stopy hříchu, bude očištěna. Na všem bude spočívat plnost Božího požehnání.

3. Čeho víc nebude na nové zemi? Zj. 22, 3.

4. Co zvláštního bude při potoku živé vody? Zj. 22, 2.

Člověk byl pro hřích odloučený od stromu života, ale vykoupením P. Ježíše bude lidem znovu umožněný přístup k němu.

5. Co praví Písmo o práci obyvatelů na nové zemi? Iz. 65, 23a.

Mnozí lidé si myslí, že věčnost bude vyplněna prázdnotou a nečinností. To by byla příliš smutná a fádňí. Bůh stvořil člověka k užitečné práci jak na tomto světě, tak i na věčnosti. A nebude to práce únavy, ale radosti a potěšení.

OBYDLÍ.

6. Čím se budou lidé též zaměstnávat na nové zemi? Iz. 65, 21a.

Kdyby to byly jen nějaké dušičky, nestavěly by domy, ani by nesázely vinice. Vykoupením je s nás sňat hřích i s jeho následky, ale není nám vzato tělo. Rozdíl bude jen v tom, že budeme mít tělo nesmrtelné a neporušitelné. Filip. 3, 21. 1. Kor. 15, 51.52a.

7. Pro koho budou stavět? Iz. 65, 22a.

8. Jak budou všichni bydlet? Iz. 32, 18.

9. Jakou otázku si musíme položit, když uvažujeme o tomto krásném domově? Žalm 15, 1.

10. Co musíme činit, abychom se stali jeho obyvateli? Mat. 7, 21.

Nestačí nám uvažovat o nové zemi, ale je třeba zeptat se též, jaké jsou podmínky vstupu do ní. Jako Šalamounův chrám byl postavený z předem otesaných, ohlazených kamenů, tak i zástup vykoupených se bude skládat jen z těch, kteří se už na této zemi nechali opracovat. Už zde, během svého života musí dokázat, že zanechali zlých slov, špatných zvyků a vášní, že jsou skutečně obrácení. Po smrti se nedá na našem životě nic napravit. Náš nynější život rozhodne o naší věčnosti.

Čtení Bible: Skut. 17—Řím. 7.

46. úkol — 15. listopadu 1952.

ŽIVOT A ZDRAVÍ NA NOVÉ ZEMI.

Úvodní text: „Vykoupení Hospodinovi navrátí se a přijdou na Sion s prozpěvováním, a veselí věčné bude na hlavě jejich; radosti a veselí dojdou, zármutek pak a upění uteče“ Iz. 35, 10.

ABSOLUTNÍ ROVNOST.

1. Jak se dívá Pán Bůh na všechny lidi? Skut. 10, 34.35.

Pán Bůh nehledí na osobu. Nečiní mezi lidmi rozdíly podle majetku nebo vzdělání. Před ním jsme si všichni rovni, bez rozdílu národnosti, rasy nebo barvy. On hledí

na naše srdce, na náš život, na naše skutky. Tato absolutní rovnost a rovnoprávnost bude i na nové zemi. Snažíme se o to vlastně již zde tím, že si každého člověka vážíme a nehaníme přesvědčení druhých, protože každý člověk je náš bližní.

2. Kdo odstranil rozdíl mezi lidmi? Efez. 2, 13.14.

3. Odnímá P. Ježíš někomu možnost spasení? Činí v tom nějaké rozdíly? Mat. 11, 28. Jan 6, 37.

ZDRAVÍ A BEZPEČNOST.

4. Jaké ujištění dává Pán o životě na nové zemi? Iz. 65, 25.

Je to velmi krásné ujištění. Tam nikdo víc nikomu neublíží, nebude nepřátelství mezi lidmi ani dravosti mezi zvířaty. Tak si to Bůh původně přál a přeje i na této zemi, ale člověk sám změnil Boží úmysl s ním. Chceme-li žít v pokoji a bezpečnosti na nové zemi, musíme už zde žít s každým v lásce, míru a pokoji. Prvního buřiče Bůh z nebe vyloučil a jeho děti tam jistě přijímat nebude.

5. Koho tam neuvidí oko vykoupených? Iz. 33, 19a.

Lidu ukrutného tam neuhlédá, protože žádný špatný člověk se tam nedostane.

6. Jak sám P. Ježíš popisuje radostný život na nové zemi? Zjev. 21, 4.

Bůh setře každou slzu s očí, čili odstraní všechny příčiny k pláči. Nebude tam více bolestí, chorob ani smrti.

7. Jaká útěcha je dána těm, kteří ztratili zrak nebo sluch, nebo kteří se slepí narodili? Iz. 35, 5.

8. Co učiní němí a kulhaví? Iz. 35, 6.

Když ti, kteří na tomto světě trpěli roky nebo i celý život nevyléčitelnou chorobou si v Kristově království uvědomí, že jsou navěky svého neštěstí zbaveni a že jim nehrozí žádný úraz ani bolest, tehdy se jejich ústa otevrou a jejich hlas se pozvedne k vděčné chvále Boha a Ježíše.

9. Co zaslubuje Pán ústy proroka Malachiáše těm, kteří se ho bojí hříchem zarmoutit? Mal. 4, 2.

Milující Boha budou zářit zdravím a štěstím života. Protože nezarmucovali Boha, ani Bůh jejich tváří nikdy nezarmoutí.

10. Jakou naději mají věřící rodiče? 1. Kor. 7, 14.

Jsou-li děti věřících rodičů posvěceny jejich vírou a zemrou-li nedospělé, budou spaseny. Třeba jen jeden z rodičů je věřící, i tak jsou jeho děti svaté. Jaká to vzácná útěcha pro věřící rodiče!

11. Čeho na nové zemi nikdo víc neokusí? Luk. 20, 36. Zjev. 21, 4.

12. Co se stane se smrtí? Oz. 13, 14. 1. Kor. 15, 26.

Čtení Bible: Řím. 8—1. Kor. 11.

47. úkol — 22. listopadu 1952.

VZDĚLÁNÍ OBYVATELŮ NOVÉ ZEMĚ.

Úvodní text: „Synové pak tvoji všickni vyučeni bu-

dou od Hospodina, a hojnost pokoje budou míti synové tvoji.“ Iz. 54, 13.

NEBESKÝ UČITEL.

1. Kdo se potará o vzdělání na nové zemi? Iz. 54, 13.

2. Kdo bude hlavním učitelem? Jan 13, 13.

3. Jaký je způsob učení na této zemi? Jer. 31, 34a.

Na této zemi učí jeden druhého. Ten kdo ví víc učí toho, který zná méně. Na nové zemi budou všichni učeni od Hospodina.

4. Jaké úrovně člověk dosáhne? Luk. 20, 36.

ZÁKLADNÍ PRVOUKA.

5. Jak učil P. Ježíš číst? Luk. 10, 25-27.

P. Ježíš nás učí, abychom se při čtení Písma sv. snažili vystihnout pravé myšlenky a učili se rozeznávat správné od nesprávného.

6. Kde chce P. Ježíš psát? 2. Kor. 3, 2.3.

P. Ježíš chce psát na desky našeho srdce Zákon lásky a povahu mírnosti a tichosti. Jestliže tyto věci budou v naše srdce vepsány, budou je ostatní číst ze skutků našeho života.

7. Kdo je blahoslaven, počítá-li Pán naše nepravosti? Žalm 32, 2. Řím. 4, 7.8.

8. Jak počítá ctnosti apoštol Petr podle nauky Pána Ježíše? 2. Petr. 1, 5-7.

Člověk se nemá spokojiti jen s jednou ctností, ale má usilovat o získání dalších. Sama víra nemůže obstát bez zdrženlivosti, trpělivosti, upřímné pobožnosti a lásky.

**9. Čeho se máme zbavovat, podle rady téhož apoštola?
1. Petr. 2, 1.2.**

Ctnosti si máme přivlastňovat a rozmnožovat je, špatné zvyky náklonnosti máme, naopak, vylučovat ze svého života. Tímto způsobem dojdeme ku vzrůstu našeho křesťanského charakteru.

10. Kolikrát máme podle Ježíše odpustit? Mat. 18, 21.22.

Petr usoudil, že stačí sedmkrát. P. Ježíš však to neuznal za dostačující a ukázal mu, že duchovní matematika je vyšší. Je třeba naučit se jí už na této zemi, abychom byli připraveni pro školu nebeskou. Jak dalece jsi už ty připraven?

11. Proč se máme oddělit? 2. Kor. 6, 17.

**12. Co musí křesťan mít stále na paměti a ostříhat?
5. Mojž. 10, 4. 2. Mojž. 20, 3-17. Mat. 19, 17.**

13. O kterých pravil P. Ježíš, že jsou blahoslavení, a kam budou mít právo vejít? Zjev. 22, 14.

Čtení Bible: 1. Kor. 12—Gal. 2.

48. úkol — 30. listopadu 1952

SNÁŠENLIVOST ZÁKLADEM NOVÉHO ŽIVOTA.

Úvodní text: „I bude bydleti vlk s beránkem a pardus s kozlátkem ležeti; tolikéž tele a lvíče i krmný dobytek spolu budou, a malé pacholátko je povede.“ Iz. 11, 6.

ZVÍŘATA A JEJICH VZÁJEMNÝ POMĚR.

1. Která zvířata jmenuje Písmo, že budou na nové zemi? Iz. 35, 9.

2. Jaká zvířata však tam nebude?

3. Čím se budou živit vlk a lev? Iz. 65, 25.

4. Jak budou krotká zvířata nové země? Iz. 11, 6.

Jak krásný obrázek míru a pokoje: lev, vlk i pardus poslouchají malého chlapce. Život člověka na nové zemi bude pokračováním života v ráji.

HUDBA, ZPĚV, ŘEČ.

5. Co bude každý a nové zemi umět? Který hudební nástroj tam bude na prvním místě? Zj. 5, 8; 15, 2.

6. Co ještě budou znát? Zj. 15, 3.

7. Koho budou svými písněmi oslavovat?

8. Budeme tam potřebovat znát cizí řeči? Iz. 33, 19.

Na nové zemi bude jedna řeč.

9. Co zavinilo rozdělení jazyků? 1. Mojž. 1, 28; 11, 4.

Na nové zemi bude všechno nové, proto i řeč bude nová. Bude to řeč nebeská, abychom se mohli dohovorit s občany nebe. Mat. 22, 30. Luk. 20, 36.

10. Kam se navrátí vykoupení? Iz. 35, 10.

11. Jak dlouho zůstanou na nové zemi? Iz. 34, 17.

Čtení Bible: Gal. 3—2. Tes. 3.

49. úkol — 6. prosince 1952.

SVATÉ MĚSTO.

Úvodní text: „A já Jan viděl jsem město svaté, Jeruzalém nový, sestupující od Boha s nebe, připravený jako nevěstu okrášlenou muži svému.“ Zj. 21, 2.

ZASLÍBENÉ MĚSTO.

1. Jak se jmenuje svaté město? Kdo ho už očekával? Zj. 21, 2. Žid. 11, 8-10.

2. Kdo vypracoval plány města a kdo ho též postavil? v. 10.

3. Co praví o tomto městě sám Bůh? Co o jeho obyvatelích? Iz. 65, 18.

Má-li být toto město předmětem radosti po všechny věky, bude jistě krásné.

4. Co viděl apoštol Jan na ostrově Patmos? Zj. 21, 2.

5. Pro koho Pán toto město připravuje? Iz. 65, 19. Zj. 21, 3.7.

6. Kdo do něho bude moci vejít a kdo ne? Zjev. 21, 27.

POPIS MĚSTA.

7. Jak velký bude Nový Jerusalelem? Zj. 21, 10.16.

Jeden hon je podle naší míry 185 m. 12.000 honů × 185 = 2,220.000 m = 2220 km,

8. Čím bude naplněn? Zj. 21, 11.

9. Jaké bude mít ulice? v. 18b. 21b.

10. Z čeho budou základy města? v. 19.

11. Z čeho budou jeho brány? v. 21.

12. Proč se nebudou muset brány zavírat? v. 21.25.27.

Protože žádný neobrácený zloděj nevejde do království Božího. Proto nás P. Ježíš učí, že se musíme stát novými lidmi, což nazýváme znovuzrozením.

13. Co při nás nesmí být nalezeno, chceme-li vejít do svatého města? v. 8.

14. Co v městě nebude? v. 22.

V Novém Jerusalemě už nebude třeba chrámu, protože Hospodin i Beránek budou přebývat uprostřed svého lidu.

Čtení Bible: 1. Tim. 1—Žid. 5.

50. úkol — 13. prosince 1952.

• POVAHY DVANÁCTI SYNŮ IZRAELOVÝCH.

Úvodní text: „A mělo zeď velikou a vysokou, v níž bylo dvanácte bran, a na těch branách dvanácte andělů, a jména napsaná, kterážto jména jsou dvanáctera pokolení synů Izraelových.“ Zjev. 21, 12.

PŘIROZENÁ POVAHA JÁKOBVÝCH SYNŮ.

1. Co je praveno o povaze Rubenově? 1. Moj. 49, 3.4. 1. Moj. 37, 21.22.29-30.

Byl doobrosrdecný, ale slabá vůle, kolísavý, nestalý jako voda.

2. Jaký byl Simeon? 1. Moj. 49, 5-7; 34, 25-30.

V horlivosti proti nepravosti projevil prchlivost, hněv a pomstychtivost.

3. Jakou povahu měl Léví? 1. Moj. 49, 5; 5. Moj. 33, 10. 2. Moj. 32, 25-26.

Byl hněvivý, zbytečně přísný, vznětlivý, ale horlil pro Boží práva a zůstal v úzkosti věrný.

4. Jaké svědectví čteme o Judovi? 1. Moj. 49, 8.10. 5. Moj. 33, 7. 1. Moj. 37, 26.27.

Juda byl silný, nebojácný, chránil druhé, byl měkkého srdce, šlechetný a obětavý.

5. Jak je vyličen Zabulon? 1. Moj. 49, 13. 5. Moj. 33, 18.

Jako člověk obchodně zdatný, bystrý, úspěšný, veselý.

6. Jaké povahy byl Izachar? 1. Moj. 49, 14.15. 5. Moj. 33, 18.19. 1. Par. 12, 32.

Izachar byl úslužný, obětavý, znalý času. Byl ustálené povahy, klidný, pobožný.

7. Jaké zprávy máme o Gádovi? 1. Moj. 49, 19. 1. Par. 12, 8.14.15. 5. Moj. 33, 20.21.

Písmo mu přiznává houževnatost, bojovnost, vytrvalost, ale vyčítá mu nedostatek ohledu k slabým.

8. Jaký byl Asser? 1. Moj. 49, 20. 5. Moj. 33, 24.

Dopřál si všeho dobrého. Byl požívačný, ale přitom štědrý a dopřál i druhým. Byl vzdělaný, příjemný, slušného chování.

9. Proč vypadl Dan z počtu dvanácti pokolení Izraelových? 1. Moj. 49, 16.17.

Jeho povaha byla pokrytecká, falešná, lstivá a úskočná, proto nemohla být posvěcena.-Slouží za výstrahu každému z nás, synů a dcer duchovního Izraele.

10. Jaké povahy byl Neftalim? 1. Moj. 49, 21. 5. Moj. 33, 23.

Byl výmluvný, nedůvěřivý, opatrný, Bohu oddaný.

11. Co je praveno o povaze Jozefově? 1. Moj. 49, 22. 1. Moj. 39, 10.

Je známa jeho zásadnost; byl charakterní, laskavý, podnikavý, snaživý, neúnavný, vytrvalý.

12. Jakou povahu měl nejmladší syn Jákobův, Benjamin? 1. Moj. 49, 27.

Beniamin byl chamtivý, bezohledný, ale mezi svými snášenlivý, mající smysl pro rovnoprávnost.

ROZLIČNOST POVAH, ROZLIČNOST DRAHOKAMŮ.

13. Čím bylo město obklopeno a jaký význam má dvanáct bran? Co bylo na nich napsáno? Zj. 21, 12.

14. Kolik základů mělo město? Co bylo na nich napsáno? v. 14.

Jako dvanáct pokolení izraelských představuje církev starozákonní, tak dvanáct apoštolů zastupuje církev novozákonní. Jediný základ víry a věčného spasení máme v Ježíši Kristu, proto jsou jména jeho apoštolů na základech.

15. Jakými kameny byly základy ozdobeny? Zj. 21, 19.20.

Většina z těchto kamenů byla na náprsníku velekněze staré smlouvy. Tyto kameny též představují dvanáct druhů povah všech údů církve Boží, v Kristu zušlechtěných a ustálených.

Čtení Bible: Žid. 6—1. Petr. 5.

51. úkol — 20. prosince 1952.

BERÁNKOVA SVATBA.

Úvodný text: „A dáno jest jí, aby se oblékla v kment čistý a skvoucí, a ten kment jsouť ospravedlňování svatých.“ Zjev. 19, 8.

NAVŽDY S JEŽÍŠEM.

1. Jaká byla jedna z příčin odchodu P. Ježíše? Jan 14, 2.3.

2. Kdy chce splnit svůj slib? Zj. 22, 20.

3. Kdo bude trvale bydlet s vykoupenými? Zj. 7, 17.

4. Koho budou věrně následovat? Zj. 14, 4.

Jen ti budou mít přednost následovat Beránka na novou zem, kteří byli již na této zemi ochotni na všech ces-

tách za ním jít. Následovat Krista znamená konat skutky, které konal On. P. Ježíš nám zjevil povahu osvobozenou od každého sobectví. On nežil pro sebe, ale pro blaho druhých. Zamysleme se, jak daleko jsme už za ním pokročili!

5. Co bude dělat lid v den Páně? Iz. 66, 23.

BERÁNKOVA NEVĚSTA.

6. Ke komu se přirovnává P. Ježíš? Mat. 9, 15; 25, 1.6.

7. Kdy se člověk stává ženichem? Jan 3, 29.

8. Kdo je nevěstou P. Ježíše? Zj. 21, 9.2.

Čím by bylo město bez obyvatelů, třeba by bylo sebekrásnější?

Pán skrze proroka Izaiáše volá: „Mluvte k srdci Jerusaléma a ohlašujte jemu, že se již doplnil čas uložený jeho že jest odpuštěna nepravost jeho, a že vzal z ruky Hospodinovy dvojnásobně za všechny hříchy své.“ Iz. 40, 2. Je to vykoupěný lid, kterému jsou skrze oběť P. Ježíše odpuštěny hříchy a je mu darován věčný život se všemi jeho radostmi.

9. Jak bude oblečena nevěsta nebeského Ženicha? Zj. 19, 8.

Je to Kristova spravedlnost, která je nám darovaná skrze víru přijetím P. Ježíše. Je to nové odění člověka znovuzrozeného, které nám Pán zdarma nabízí.

10. V jakém rouchu bychom na této svatbě neobstáli? Mat. 22, 2.11-13.

11. Co praví Spasitel o pozvaných na jeho svatbu? Zj. 19.9.

LÁSKA P. JEŽÍŠE K JEHO LIDU.

12. Jaké místo zaujme P. Ježíš při svatební hostině? Luk. 12, 37.

Při poslední večeři sloužil P. Ježíš s velkým ponížením svým učedníkům. Totéž učiní, až shromáždí své děti na velkou hostinu své svatby. Tak nám je sám Ježíš největším příkladem pokory, kterou musí vlastnit všichni účastníci Jeho svatby.

13. Jakou výzvu posílá P. Ježíš všem lidem? Mat. 11, 28; Jan 15, 4; 10, 27-29.

14. Co dále praví Písmo o životě vykoupených? 1. Kor. 2, 9; (4, 17-18.

1. Kor.

Čtení Bible: 2. Petr. 1—Zj. 22.

52. úkol — 27. prosince 1952.

VĚČNÝ MÍR A POKOJ.

Úvodní text: „Tiší dědičně obdrží zemi, a rozkoš míti budou ve množství pokoje.“ Žalm 37, 11.

POKOJ ZAJIŠTĚNÝ V KRISTU.

1. Jaký úmysl měl Bůh s člověkem? Jer. 29, 11.

Bůh si přál a přeje, aby člověk žil i na tomto světě v míru a pokoji. Písmo nám tuto pravdu jasně potvrzuje. Bůh chce abychom měli pokoj v srdci, v rodině, ve sboru,

ve státě i mezi národy. Na nás lidech je, abychom toto Boží přání ve svém životě uskutečňovali a pokoje každému přáli.

2. Co zvěstovali andělé při narození P. Ježíše? Luk. 2, 14.

„Sláva Bohu na výsostech a na zemi pokoj!“ I touto zvěstí nebe vyjádřilo, že si na zemi přeje pokoj. Vždyť to bylo též účelem příchodu P. Ježíše na svět.

3. Co zaručil P. Ježíš každému, kdo by ho přijal? Jan 14, 27.

Ježíš dává pokoj každému, proto vlastnime-li pokoj, budeme ho též šířit a usilovat o něj i ve svém okolí.

Kdysi byla vypsaná odměna pro malíře, který nejlépe znázorní pokoj. Ze všech přihlášených byli odměněni tři. Jeden z nich namaloval krásné letní zátiší s ptáky a srnou. Druhý zase oasu s palmami a s pramenem uprostřed pouště. Ale první cenu dostal obraz znázorňující dravý vodopád, nad nímž se skláněla větev stromu s ptačím hnízdem a třemi mláďaty spokojně vyhlížejícími a nedbajícími hluku vody, bouře ani blesku. Tento umělec dobře vystihl pravý pokoj v Kristu, který můžeme mít za každých okolností.

4. Proč P. Ježíš plakal nad Jeruzalemem? Luk. 19, 42.

5. Jaký odkaz zanechal P. Ježíš své církvi když vystupoval na nebesa? Zjev. 1, 4.5.

Kristova oběť je dokonale oceněna, proto P. Ježíš spolu se svým Otcem a Duchem Svatým dává své církvi ujištění o milosti a o pokoji. Skrze Ježíše Krista je pokoj

nabízen a dostupný všem lidem. Proto také apoštol Pavel začíná své listy pozdravem milosti a pokoje.

6. Co udržuje a rozmnožuje pokoj? Žalm 119, 165. Iz. 48, 18.

VĚČNÝ MÍR A POKOJ V NOVÉ ZEMI.

7. Co se stane s původcem hříchu a nepokoje? Řím. 16,20. Ezech. 28, 18.19.

8. Jak jmenuje P. Ježíše prorok Izaiáš? Iz. 9, 6.

9. S kým bude toto Kniže pokoje kralovat? Jakou rozkoší budou všichni vykoupení naplněni? Žalm 37, 11.

10. Jak dlouho bude trvat pokoj království Kristova? Iz. 9, 7.

V království Knížete pokoje nebude pokoje konce. Nebude víc vládnout satan ani hřích, nebude nikoho, kdo by rozsíval nepokoj.

11. Co ještě praví Písmo o krásném životě na nové zemi? Žalm 85, 11.

12. O co se máme snažit už na této zemi? Žalm 34, 15. 1. Petr. 3, 11.

13. O co máme usilovat? Žid. 12, 14.

Posvěcení a pokoj jsou podmínky spasení. Kdo nedovedl žít na tomto světě v pokoji, nemůže přijít do království pokoje věčného.

O B S A H :

	Strana
Úvod	5
Naděje života v Ježíši Kristu	
1. Boží stvoření	7
2. Ráj	9
3. Původ zla	11
4. Pomsta nepřítele	14
5. Následky odcizení se od Boha	17
6. Ježíš Kristus, Boží Syn	19
7. Boží smilování se nad člověkem	22
8. Pán Ježíš předpovídan I.	24
9. Pán Ježíš předpovídan II.	27
10. Pán Ježíš předpovídan III.	29
11. Pán Ježíš předpovídan IV.	32
12. Pán Ježíš předpovídan V.	35
13. Pán Ježíš předpovídan VI.	37
Ježíš Kristus v Novém Zákoně	
14. Pán Ježíš výplod Boží lásky a moudrosti	41
15. Pán Ježíš, Boží Syn jako člověk	44
16. Ježíš Kristus, náš vzor	46
17. Pán Ježíš, učitel národů	49
18. Pán Ježíš, kazatel	51
19. Pán Ježíš, misionář	54
20. Pán Ježíš, dorý Pastýř	57

21. Pán Ježíš největší lékař	59
22. Pán Ježíš, Beránek Boží	61
23. Pán Ježíš, vítěz nad hrobem i smrtí	64
24. Pán Ježíš, náš zástupce u Boha, náš Velekněz	66
25. Pán Ježíš jako Král	69
26. Pán Ježíš, soudce	72

Cesta za Kristem

27. Víra	75
28. Nutnost víry	77
29. Láska působící pokoj	80
30. Svědomitost	82
31. Sobectví překážkou na cestě spasení	85
32. Pokání	88
33. Příkázání Boží	91
34. Zákon a evangelium	93
35. Znovuzrození	96
36. Důkazy znovuzrození	98
37. Výsledky znovuzrození	100
38. Posvěcení	103
39. Vzrůst křesťana	105

Zpět do ráje

40. Vítězný život	108
41. Poselství Pána Ježíše	110
42. Trojité andělské poselství	113
43. Za vysokou cenu	116
44. Pozemský a nebeský Kanán	118

45. Úroda a zaměstnání na nové zemi	120
46. Život a zdraví na nové zemi	122
47. Vzdělání obyvatelů nové země	124
48. Snášelivost základem nového života	126
49. Svaté město	128
50. Povahy dvanácti synů Izraelových	129
51. Beránkova svatba	132
52. Večný mír a pokoj	134

Vydala Cirkev adventistov s. d., literárne oddelenie v Ban. Bystrici. Napísal V. Kroulik. Náklad 2000. Tlač a vydanie povolené výmerom PIO čís. 32926/51-III/1, zo dňa 3. XII. 1951. Vydané 21. XII. 1951. Druh literatúry č. 02. Tlačily Stredoslovenské tlačiarne, n. p. v Banskej Bystrici.

Cena 24.- Kčs.